

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
ஷுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

கூடிய விதத்தில், எப்படியும் உயர்ந்த பட்சமாக 20 ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று ஒதுக்கப்படுகிற விதத்தில் உச்ச வரம்பு அமைய வேண்டும் என்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதுதான் நியாயத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த ஒன்றாக இருக்கும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் வருடம் ஒன்றுக்கு 296 ரூபாய் தேசிய வருமானம் என்ற நிலைமை நிலவும்பொழுது நான் கூறியபடி 20 ஏக்கர் என்ற அடிப்படையில் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டால் தான் மேற்கொண்டு லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் மிச்சமாகும். அதன் மூலம் விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு உந்தும் சக்தி ஏற்படும். அந்த அடிப்படையில் ஸீலிங்கைக் குறைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால், டெனன்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு, பரம்பரை பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து குத்தகை கொடுத்துக் கொண்டு வரக்கூடியவர்களுக்கு, நிலச்சுவான்தார்களால் கொடுமைப்படுத்தப்படும் குத்தகை முறையில் விவசாயம் கொண்டு வருபவர்களுக்கு, இயற்கை பாதிப்பின் காரணமாக விளைச்சல் இல்லாவிட்டாலும், பாக்கிக்கு நோட்டு எழுதிக்கொடுத்தாக வேண்டும் என்று அவதிக்குள்ளாகிற குத்தகைதாரர்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

தனிநபர் உரிமைகளைப் பற்றி விசேஷமாகப் பிரசாரம் செய்பவர்கள் தனி நபர் சொத்துரிமை என்ற வர்ண ஜாலங்களை மறந்துவிட்டு, ஏதாகிலும் நாட்டிற்கு நன்மை செய்யவேண்டும். வெறும் சட்ட மாறுதல்களை மட்டும் செய்துகொண்டிருந்தால் பிரயோசனம் கிடையாது. டெனன்ட்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய பரம்பரையாக குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படக் கூடிய விதத்தில் சட்டமாறுதல்களைச் செய்வதன் மூலம் அவர்கள் வாழ்க்கை வளமடையச் செய்யவேண்டும். நான் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று அடிப்படையில் குத்தகைக்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளைச் சொல்லவில்லை. மொத்த குத்தகை விவசாயிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. சிறு குத்தகை விவசாயிகள் என்ற

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடிப்படையில் பரம்பரையாக குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்து
கொண்டு வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அவர்களுக்கு அந்த நிலம்
சொந்தமாகக்கூடிய விதத்தில், அந்த நிலங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய
நியாயமான நஷ்ட ஈட்டை அந்த நிலஉடைமையாளர்களுக்குக்
கொடுத்துவிட்டு, அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கக்
கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல
லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மேம்படும், அவர்
களுடைய வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதமாக இருக்கும். அப்படிச்
செய்வது நியாயமாகவும் இருக்கும்.

ராணுவ சேவை செய்யக்கூடியவர்கள், சிறு, சிறு விவசாயிகள்
இவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் என்னுடைய திருத்தங்கள் அவர்
களைப் பாதிக்காத விதத்தில் தான் அமைந்திருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட
காலத்திற்குள் நிலத்தை மீட்டுக் கொள்ளும் விதத்தில் வசதி செய்து
கொடுக்கக்கூடிய விதத்தில் தான் அவை அமைந்திருக்கின்றன.
இல்லாவிட்டால் மார்க்கெட் ரேட் போட்டு நஷ்ட ஈடு கொடுப்
பதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறு நிலச்சுவான்தார்
களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் இந்தச் சட்டத்
தில் பல்வேறு விஷயங்களில் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எந்த நிலமாக இருந்தாலும் அதற்கு விதிவிலக்கு
என்பது கூடாது. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அம்மாதிரி
விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டு, பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றன. பல லட்சக்
கணக்கான மக்கள் தொடராத அளவுக்கு, மக்கள் பக்கம் போகாத
அளவுக்கு அவைகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
என்னைப் பொறுத்தவரையில் விதிவிலக்குகள் அறவே நீக்கப்பட
வேண்டும், நில சம்பந்தமாக தரத்திற்கு வேண்டுமானால் ஏக்கரேஜைக்
கூட்டலாம், குறைக்கலாம். ஆனால், நிலம் என்றால், வாழையாக
இருந்தாலும் சரி, தென்னையாக இருந்தாலும் சரி, நெல்லாக இருந்
தாலும் சரி, எந்தவித பயிர் செய்திருந்தாலும் கூட, நாட்டில்
இருக்கக்கூடிய சோஷல் ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில்,
சமுதாய அடிப்படையில் ஒரு மனிதன் இவ்வளவுக்கு மேல் ஒரு
பூமியை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும்.
நாட்டிற்கு நலன் பயக்கக்கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய
தன்மையில் அது அமையவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் எல்லா
விதமான விதிவிலக்குகளையும் நீக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய
தெட்டத் தெளிவான அபிப்பிராயம்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

நிலம் பூராவும் என்றால், கோவில் நிலங்களும் அதற்குள் வரும். மற்றப்படி மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய பல்வேறு நிலங்களும் அதில் வரும். ஏதோ இந்திரா காந்தி அம்மையார் கூறினார்களாம், சர்வதேச சிக்கல் ஏற்படும் என்றார்களாம். சர்வதேச சிக்கலை அவர்கள் எதிர்ப்பதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கலாம். உலகில் பல்வேறு தேசங்களை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கெல்லாம் இப்படியெல்லாம் நிலம் இருக்கிறதா? அங்கெல்லாம் இப்படி கோவில்களுக்கு நிலங்கள் எழுதிவைக்கப்பட்டு சூரையாடப் படுகிறதா? சர்வதேச சிக்கல் என்று பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. தொழுகை உரிமைக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையையும் நான் சொல்லவில்லை. மடாதிபதிகள் பல்வேறு விஷயங்களுக்கு என்று பிளமியாக நிலங்களை எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழிக்கு என்று, திருக்குறளுக்கு என்று, பரீட்சையில் முதல் மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு என்று, தேவாரத்திற்கு என்று இப்படி பல்வேறு விதங்களில் பிளமி டிரான்ஸாக்ஷன்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய விதத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறார்கள்.

நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இம்மாதிரி இருக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளுக்கு ரூ. 1,000, 2,000 சம்பளம் கொடுங்கள். ஒதுவாருக்கு சம்பளம் கொடுங்கள் பரம்பரையாக அவர்கள் செய்யக் கூடிய கடமைகளைச் செய்வதிலே நாம் தலையிட வேண்டாம். ஆனால் சாகுபடி செய்வதைப்பற்றி அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அவர்கள் தூர்மந்திரிகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை எப்படி அடக்கி ஒடுக்குவது, கசக்கிப் பிழிவது, ஆடம்பரமாக தாங்கள் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது என்ற அடிப்படையில் இயங்கிவருகிறார்கள். விவசாய சம்பந்தமாக அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, நிலங்கள் சமுதாயத்திற்குத் தேவையாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். வீபூதி அணிந்து, ருத்திராட்சம் அணிந்து, ஒரு வேளை சாப்பிட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் சைவப் பிரசாரம் செய்தார்களேயானால், இப்பொழுது சைவம் வளருவதைவிட வேகமாக வளர முடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, மடாதிபதிகளுக்கும், கோவில்களுக்கும் சொந்தமான எல்லாவிதமான நிலங்களையும் இந்தச் சட்டத்திற்குள் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நான் தெட்டத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக, நிலத்தை விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பது, அதாவது உபரி நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கும் பொழுது நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இதைக் கொடுக்கவேண்டாம். இப்படிப்பட்ட நியாயமான அடிப்படையில் என்னுடைய திருத்தச் சட்டம் பூராவும் அமைந்திருக்கிறது. எந்தவிதமான கட்சி மனோபாவத்தோடோ அல்லது எந்த விதமான ஒரு பகுதி மக்களை பாதிக்கவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு இந்தத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவில்லை.

இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களை நான் நல்லெண்ணத்தில் தான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இவைகளை நல்லெண்ணத்தோடு சீர்தூக்கிப் பார்த்து, மாறுதல்களை ஒப்புக்கொண்டு, திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் சர்க்கார் வருங்காலத்தில் தமிழகப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு பெரிய உந்தும் சக்தியை, ஒரு பெரிய டைனமிக் ஃபோர்ஸை அவிழ்த்துவிட்டவர்களாவார்கள். தமிழகத்தில் வாழக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களுக்கு மறுமலர்ச்சி உத்திரவாதம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நெருக்கடி, கைத்தறி நெசவாளர்கள் தங்களுடைய துணிகளை விற்பதற்கு மார்க் கெட் கிடையாது. 55 கோடி மக்களில் 40 கோடி விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும், பல தேசங்களிலிருந்து நாம் இறக்குமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய உற்பத்தி அதிகமாகி, மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். ஆகவே, இதற்கெல்லாம் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் எவ்வளவு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

தேர்தலைப்பற்றி சவால் விடுகிறார்கள். திண்டுக்கல்லில் என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி சவால் விடுகிறார்கள். இந்த விவசாயிகள் தங்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கக்கூடிய தலைவர்களிடமிருந்து அறுக்கப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் தாங்கள் சுதந்திர புருஷர்களாக இருக்கக்கூடிய நிலையில் தேர்தலைப்பற்றி இப்படி சவால் விடக்கூடிய நிலைமை வருமா?

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஏழை, எளிய மக்கள், விவசாயிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படும் வகையில், திருப்திகரமான முறையில் அவர்கள் வாழ வழிவகை செய்து கொடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு தேர்தலிலே நீங்கள் இவ்வளவு அக்கரை காட்டவேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட உதவியை உணர்ந்து, தங்களுடைய தன்மானத்தை உணர்ந்து அவர்கள் நிச்சயமாக உங்களுக்கு ஓட்டளிப்பார்கள். அந்த வகையில் நீங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றை செய்திருந்தால், இன்றைக்கு நீங்கள் தேர்தலைப்பற்றிய கவலையே இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்.

ஏழை மக்களுக்கு என்று நீங்கள் தனி சலுகையே காட்ட வேண்டியதில்லை, அவர்கள் தன்னம்பிக்கையோடு ஒரு தெம்போடு தலை நிமிர்ந்து நடப்பதற்கு வழிவகை செய்திருந்தால். ஏழை பிள்ளைகளுக்கு இலவசப் படிப்பு அளிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலோ, கல்வித் துறை இயக்குநரிடம் இருந்தோ அல்லது கோவில் மடங்களிலிருந்தோ, அல்லது பூண்டி வாண்டையார் போன்றவர்களின் உதவியைப் பெற்றோ, அல்லது அவர்களைப் போன்றவர்களின் கல்லூரிகளிலோ, பள்ளிகளிலோ சென்று படிக்கக்கூடிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. மற்ற பிள்ளைகளைப் போல அவர்களும் படித்திருப்பார்கள். எனவே, இப்போதாவது அப்படிப்பட்ட ஏழை பிள்ளைகள் சுதந்திரமாக, சமுதாயத்தில் தாழ்வு மனப்பான்மை இல்லாமல் படிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஏற்றவகையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

இந்தமாதிரியான ஒரு நல்ல சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது மத்திய அரசாங்கத்தையும் பார்க்கவேண்டியதில்லை. அல்லது கேரளத்தையும் பார்க்க வேண்டியதில்லை. நீங்களே அதைச் செய்யுங்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லா மாநில கட்சிகளையும் விட மிகப் பலம் பொருந்தியவர்களாக நீங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒரு திறமையான அரசாங்கத்தை நீங்கள் இன்றைக்கு அமைத்திருக்கிறீர்கள். உங்களிலே திறமை மிக்கவர்கள் நிறையபேர் இருக்கிறீர்கள். அதனால் நீங்களே முடிவு செய்து, மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல சட்டங்களை உருவாக்கி, அவைகளை நிறைவேற்றலாம். உங்களால் கண்டிப்பாக அதைச்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

செய்யமுடியும். நீங்கள் அப்படிச் செய்தால் கிராம மக்கள் எல்லாம் உங்கள் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். நீங்கள் கவலை இல்லாமல் ஆட்சியை நடத்திக்கொண்டு போகலாம்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்குள் இந்தமாதிரியான திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அதிலே ஏற்படக் கூடிய அபிவிருத்தி ஒரு புதிய ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்கும். இந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த மசோதாவை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதிலே ஏதாவது நல்ல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதைச் செய்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதிலே எனக்கு மறுப்பு கிடையாது. எப்படியானாலும் ஏழை எளிய மக்கள், விவசாய மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணமெல்லாம்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில் எந்த நிறுவனங்களுக்குமே விதி விலக்கு கொடுக்கக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல. அரசாங்கம் வரையறுத்திருக்கிற ஒரு குடும்பத்திற்கு அதாவது தனி நபருக்கு 5 ஏக்கருக்குமேல் நிலம் கொடுக்கக் கூடாது. பெரிய குடும்பத்திற்கு 20 ஏக்கருக்குமேல் கொடுக்கக் கூடாது. இந்தமாதிரியான நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நான் இவைகளைச் சொல்லும்போது மாற்றுக்கட்சிக் காரன் சொல்கிறானே என்று நீங்கள் தயக்கம் காட்டக்கூடாது. உங்களுடைய உள்ளம் இது நல்ல கருத்து என்றுதான் எண்ணும். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உங்கள் கட்சியின் கொள்கையும் அதுதான். இதிலே ஏதாவது நல்ல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்து கொள்ளுங்கள். ஏற்கெனவே நான் தெரிவித்த மாதிரி அதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் உங்களுடைய ஆதரவு இல்லாமல் நிறைவேற்ற முடியாது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவேதான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் நன்மையடைகின்ற வகையில், விவசாய மக்கள் பயனடையும் வண்ணம், இந்தச் சட்டத்தை நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று உங்களை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாநில சர்க்காரே இதைச் செய்யலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டியதில்லை. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பயனடைவார்கள். மற்ற

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
அடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

மாநிலங்களுக்கும் இது ஒரு முன்னோடியாக இருக்கும். உங்களை
பின்பற்ற அவர்களும் முன்வரக்கூடும். எதற்குமே முன்னோடியாக
விளங்கும் தமிழ்நாடு என்று சொல்லும்போது இதற்கும் முன்னோடி
யாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச்
சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்க்கை
மறுமலர்ச்சியடையும்; அவர்கள் சுபீட்சம் அடைவார்கள். அப்படிப்
பட்ட ஒரு சட்டத்தை நீங்கள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று
கேட்க விரும்புகிறேன்.

கோவில், மடம், கடவுள் பெயரால் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை
எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு—ஏழைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்
என்ற இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நான் கெட்ட எண்ணத்
தோடு கொண்டுவரவில்லை; நல்ல எண்ணத்தோடுதான் கொண்டு
வந்திருக்கிறேன். அதனால் யாரும் இதைப்பற்றி கவலைப்பட
வேண்டாம்.

முஸ்லீம் நண்பர்கள் மைனாரிட்டியாக இருக்கிறார்கள்; அதனால்
அவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று சொல்வதற்கு இதிலே
ஒன்றும் இல்லை. நிச்சயமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.
இப்போது கோவில் சொத்துக்களை நிர்வகிக்கின்ற மடாதிபதிகள்
எல்லாம் விவசாயிகளின் லகானை கையிலே பிடித்துக்கொண்டு அவர்
களை அடக்கி ஒடுக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்கள் நிறுவனங்
களிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு
வந்ததால் எங்கள் கட்சிக்கு அவர்கள் மேல் அக்கறை இல்லை என்று
அவர்கள் எண்ணவேண்டாம். மற்றவர்களை விட, 100 மடங்கு
எங்களுக்கு அவர்களைப் பற்றி அக்கறை உண்டு. அவர்களுடைய
கலாச்சாரம், பண்பாடு இதனால் கெட்டுவிடும் என்று அவர்கள்
எண்ணுவதாக இருந்தால், அவர்கள் இனத்தவர்களுக்கே அவர்கள்
மத நிறுவனங்களின் சொத்துக்களைப் பகிர்ந்தளிக்கலாம். அதிலே
எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. முஸ்லீம் மக்கள் எல்லாம் செல்வந்தர்
கள் அல்ல. எத்தனையோ மக்கள் வெற்றிலைக் கட்டை தலையிலே
தூக்கிச்சென்று விற்று, 2 அணா, 4 அணா, 8 அணா சம்பாதித்து பிழைக்
கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். சுள்ளி பொறுக்கி 8 அணா, 10 அணா
சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பீடி
சுத்தி பிழைக்கக்கூடியவர்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்.
அப்படிப்பட்ட ஏழை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாம். நான் அதை
வரவேற்கிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அதேமாதிரி இந்த கிறித்தவர்கள் மிஷன்களும் இருக்கின்றன. அவற்றின் பெயரால் இருக்கின்ற சொத்துக்களையும் எடுத்து, ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் போன்ற இடங்களிலிருந்து இங்கு வந்து மிஷன் வைத்து நடத்துகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக என்று நாம் எண்ணிவிடக்கூடாது. கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் மிஷன்களை நிறுவி ஏராளமான சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை பாதிரிமார்கள் நிர்வகித்து வருகிறார்கள். இந்த பாதிரிமார்கள் எல்லாம் நல்லவர்கள் அல்ல என்பது நமக்குத் தெரியும். அவர்கள் செய்கையால் அவர்களை எல்லாம் வளர விட்டோம் ஆனால் அவர்கள் இந்த நாட்டையே அபகரித்துக்கொள்வார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் பல பாதிரிமார்கள் நம் நாட்டுக்கு விரோதமாக நடந்துகொண்டார்கள் என்று தேசத் துரோகக் குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் உடனடியாக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் நாம் நன்றாக அறிவோம்.

இன்றைக்கு ஒரு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை, ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை உருவாக்கி, எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாப் பொருட்களையும் வாங்கும் சக்தியை உருவாக்க வேண்டும், என்று நாம் விரும்புகிறோம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் நான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சும்மா உட்கார்ந்திருப்பதில் பயனில்லை. முதலமைச்சரவர்கள்கூட ஒரு பெரிய பட்டியலையே படித்துக் காட்டினார்கள். அந்தச் சாதனைகளை பற்றி நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம்.

இவ்வளவு செய்தும் மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகரித்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அப்படியானால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஏதோ செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி திருப்தியடைய முடியாது. மேற்கொண்டு அதிலே என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தோண்டித் துருவிப் பார்க்க வேண்டும்.

நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நிலச் சீர்திருத்த மசோதா சரியான—ஒரு நல்ல மசோதா. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் வர வேண்டுமென்று பல போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பலர் அதனால் சிறை சென்றிருக்கிறார்கள். எங்கள் தோழர்களிலே பலர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதா இங்கே

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

வந்திருப்பதை பார்த்தால் அவர்கள் நெஞ்சங்கள் எல்லாம் பெரு
மகிழ்ச்சியடையும். இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால் அவர்கள்
உள்ளங்கள் எல்லாம் உங்களை வாழ்த்தும்.

இதிலே ஏதாவது மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால்,
ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் காரணங்களை விளக்கி, இன்னின்ன
காரணங்களால், இன்னின்ன மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று
சொன்னால், அவை நல்ல திருத்தங்களாக இருந்தால் நான் அவற்றை
வரவேற்கிறேன்; ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாற்றுக் கட்சியை சேர்ந்த
கந்தசாமி கொண்டுவந்திருக்கிறானே என்று எண்ணுதிர்கள். மாற்றுக்
கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவந்தாலும் நல்ல சட்டமாக இருந்தால்
ஆளும் கட்சியிரான நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்பதை நீங்கள்
மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவேண்டும். அந்த வகையிலே
ஒரு புதிய ஜனநாயக பாரம்பரியத்தை நீங்கள் உருவாக்க வேண்டும்.
மாற்று கட்சியினர் கொண்டுவந்த மசோதாவை ஆளும் கட்சியினர்
ஏற்றுக்கொண்டனர் என்ற பெருமை இந்த சட்டமன்றத்திற்கு
இருக்கும். நல்ல எண்ணத்தோடு, உங்களுடைய கட்சியின்
கொள்கைகளுக்கு உட்பட்டு, ஏழை எளிய மக்கள், விவசாயிகள் பயன்
பெறும் வகையிலே தான் நான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு
வந்திருக்கிறேன். எனவே, இந்த மசோதாவை ஏற்று, நிறைவேற்றித்
தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய ஆரம்ப உரையை
முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்
அவர்களே, பெருமதிப்பிற்குரிய நம்முடைய பெரியவர் மணலி
கந்தசாமி அவர்களால் முன்மொழிந்திருக்கிற தர்ம ஸ்தாபனத்திற்
கான நிலத்தையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்
என்பதை எதிர்த்துப் பேச வேண்டியவகை இருக்கிறேன்.

ஏனென்று கேட்டால் இன்றைய தினம் அவர்கள் சொன்னார்கள்
அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதத்திலேயும் கடவுளின்
பேரிலும் நம்பிக்கை இல்லை என்று. ஆனால், இன்றைக்கு உலகத்திலே
இருக்கிற பெருவாரியான மக்கள்—நான் சொல்ல வேண்டுமானால்
கம்யூனிஸ்ட்டுக்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறவர்கள்கூட தங்களுடைய
உள்ளத்திலே இறைவனைப் பற்றி அச்சத்தோடு பார்க்கிறார்கள்.
மதத்திலே ஒருவித பற்று உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப் படுகிறேன். மதங்கள் எந்த அடிப்படையிலே எழுப்பப்பட்டன என்ற சர்ச்சையிலே நான் இறங்கத் தயாராக இல்லை. மனித சமுதாயம் ஏற்பட்ட நாளிலிருந்து, மனிதர்களிடத்திலே சில ஒழுக்க நெறிகளை உண்டாக்க சில மதங்கள் ஏற்படுகிறது. அது இந்து மதம் என்றும், இஸ்லாமிய மதம் என்றும், கிறிஸ்துவ மதம் என்றும், பௌத்த மதம் என்றும் உலகத்திலே தோன்றி இருக்கின்றன. அவரவர்கள் தங்கள் மதத்தை வழிபடவும், அவரவர்களுக்கென்று சில கோட்பாடுகளும் கொள்கைகளும் கொண்டு அதிலே இலட்சியமான இறைவனை தொழுவது அதன் அடிப்படையிலே உலகத்திலே ஒழுக்கமும், நியாமும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மதங்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொள்ளும்பொழுது “கம்யூனிசம்” கூட ஒரு மதம் என்று நான் வைத்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் அதை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்ட ஸ்தாபனமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒரு அடிப்படையிலே பார்க்கும் பொழுது, அதே அடிப்படையிலே பார்க்கும் பொழுது தான் அவர்கள் ஆண்டவன், இறைவன் என்று ஒன்றில்லை என்று கூறினாலும் அவர்களும் இயற்கை என்ற தத்துவத்தை ஏற்கும் பொழுது, இயற்கை என்ற தத்துவத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள் என்று தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மத ஸ்தாபனங்கள் அடிப்படையிலே சில இறை வணக்கம் ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன, கல்விக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் அந்தந்த மதங்கள் வளர வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இயங்குகின்றன. கிறித்துவ மதத்தைப் பற்றிக்கூட இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மதத்தின் அடிப்படையிலே பாதிரியாக வருகிறவர்கள் அப் பதவியை துஷ்பிரயோகம் செய்து, அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டே வெளியேற்றப்பட வேண்டிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது என்று சொன்னார்கள். மைனாரிட்டியாக இருக்கிற மக்களுக்கு இஷ்டப்படுகின்ற மதத்தை ஏற்று; அந்தந்த கடவுளை வணங்க வழி வகை அரசியல் சட்டத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில நேரங்களிலே அவைகளிலே குறைபாடுகள் ஏற்படும் பொழுது அவைகளை திருத்திக் கொள்வதுதான் முறையே தவிர அந்த ஸ்தாபனங்களிடம் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் பிடுங்கிக்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 12]

கொண்டு அவர்கள் வழிபாடு செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எந்தவிதத்திலே பொருந்தும் என்பதைத்தான் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைவிட்டு தத்துவத்தின் பேரில் மதத்தை வளர்ப்பது என்றால், அப்படி எத்தனை பேர் வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் புள்ளிவிவரங்கள் வைத்துக்கொண்டு பேசலாம். ஆனால், என்னிடம் அப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. உண்மையிலேயே இறைவனிடம் சென்று வணங்குபவர்கள் அப்படிப்பட்ட இடம் பாதுகாக்கப் பட்டதாகவும், அப்படிப்பட்ட இடம் சுத்தமானதாகவும், ஒழுக்கம் உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு அவர்களே ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகின்ற ஒரு இடம் தான் பள்ளிவாசல் என்பது—அது தான் இஸ்லாமிய மக்கள் சென்று தொழுது வருவதும் ஆகும். அங்கே தூய்மையான செயல்தான் நடைபெறுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கூட நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அதை 4, 5 பேர் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சிறு கிராமமாக இருந்தாலும் 500, 1,000 பேர் சென்று பள்ளிவாசலுக்கு போய் தொழுதாலும்கூட, அங்கே 1,000, 1,500 ரூபாய் செலவாகிறது. இதை அந்த ஊரிலே இருப்பவர்கள் ஏழையாக இருப்பதால் கொடுக்க முடியாது. எனவே, அங்கிருக்கும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்களுடைய சில சொத்துக்களை வக்ஃப்பாக அதாவது தானமாக கொடுக்கிறார்கள் அந்த நிறுவனங்களுக்கு, அத்தோடு அந்தத் தொழுகை ஸ்தாபனத்தில் தன்னுடைய மதத்தை பேணிப் பாதுகாக்கவும் வேண்டியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள்தான் இன்றைக்கு இருக்கின்றன.

ஒருவேளை மடங்களையும், அவைகளுக்கிருக்கின்ற ஏராளமான நிலங்களையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இஸ்லாமிய நிறுவனங்களின் வக்ஃப் சொத்துக்களையும் இணைத்து பேசி இருக்கலாமென்று நான் நினைக்கிறேன். சில மடங்களுக்கு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனம் இஸ்லாமிய ஸ்தாபனங்களிலே கிடையாது. 20 ஏக்கரா, 50 ஏக்கரா என்று ஒரு இஸ்லாமிய ஸ்தாபனத்திற்கு இருந்தால், சில கடைகள் மூலமாக வருவாய் வந்தால், அந்த வருவாய் எல்லாம் அந்த தொழுகை நடத்தவும், முஸ்லீம் குழந்தைகளுக்கு கல்வி போதிக்கவும், அதன் மூலம் எங்கள்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்யத்தான் பயன்படுகிறது. அதேபோல் நான் நினைக்கிறேன். இந்து அற நிலையங்களிலேகூட—முன்பு ஒரு காலத்திலே எப்படியோ இருந்திருக்கலாம்—இன்றைக்கு தர்மபுர ஆதினம் போன்றவகைகளிலே தமிழை வளர்க்கும் பணிகளை பார்க்கும்பொழுது அதைப்போன்ற பணிகளுக்காக அவர்களை பாராட்டத்தான் வேண்டும். அதிகப்படியான நிலங்களை எடுத்து மக்களுக்கு கொடுத்துவிடு என்பது கம்யூனிச வாதத்திற்கு சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் ஆண்டவனைப் பற்றிய அச்சம் உலகத்து மக்களிடையே எழுகின்ற காலமாகத்தான் இது இருக்கிறது. சந்திர மண்டலத்திற்குச் சென்று வருபவர்கூட சர்ச்சுக்குச் சென்று பிரார்த்தனை செய்யும் வகையிலே ஆண்டவனிடம் ஒரு அச்சம் இன்றைக்கு காணப்படுகிறது. நான்கூட படித்ததாக ஞாபகம், இங்கர்சால்கூட கீழே விழுந்தபொழுது “ஓ காத்” என்றுதான் விழுந்தாராம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஆண்டவனைப்பற்றி அச்சம், ஒழுக்கம், மார்க்கம் போன்றவை இருந்தால்தான் வரமுடியும்.

அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, அந்த மார்க்கங்கள், மதங்கள் எல்லாவிதமான அடிப்படையான மதங்களின் உரிமைகளும் பறிக்கப் படாமல் இருக்க வேண்டும். அது நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே ஜீவாதார உரிமையாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமைகளை புறக்கணிக்கும் வகையிலே தமிழக அரசு செயல்படாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. அதுவும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமிக்கும் இருக்கும் அன்பும், பாசமும் எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் பாசத்தோடு இருக்கிறோம் ஆளும் கட்சியிடம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அங்கே வருகிற பிரச்சனையின் பொழுது அதற்கான எதிர்ப்பான கருத்துக்களை சொல்லுவது என்றால், அது அவர்களுடைய கொள்கையாக இருக்கலாம். அந்த சமயத்திலே நாங்களும் எங்களுடைய கொள்கையை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஆகவே, தமிழக மக்களின் முன்னேற்றத்திலே அக்கரை கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு மத ஸ்தாபனங்களின் சொத்தை எடுக்காது என்று நம்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்திற்காகவும், ஏழை மக்களுக்காகவும் உதவுகின்ற பல திட்டங்களிலே அவர்கள் பங்கு கொள்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வது எல்லாமே நல்லது என்று கூற முடியாத நிலைமையிலே

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்; திருத்த சட்ட.
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1973 பிப்ரவரி 12]

நான் இருக்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட செயல்களிலே நம்முடைய அரசாங்கம் ஈடுபடக் கூடாது. இதை என்னுடைய கட்சியின் வேண்டுகோளாகவும் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற மைனாரிட்டி சமுதாயத்தினர் வேண்டுகோளாகவும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் நிறைவு செய்து, அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலிகந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை ஆதரித்து நானும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்று நிலச் சட்டங்கள் பல இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த சட்டங்களை எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஒவ்வொரு சட்டத்திலேயும் இருக்கிற ஓட்டைகள், அந்த நிலச் சட்டங்கள் எதற்காக கொண்டுவரப்பட்டதோ அதற்கு நேர் விரோதமாக அமைந்திருக்கிறது என்பதையாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். அந்த அளவிற்கு ஓட்டைகளும் உடைசல்களும் இருக்கக் கூடிய இந்த சட்டங்களை முறைப்படுத்தி, எந்த நோக்கத்திற்காக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்லுகிறோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற முறையிலே இந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணலிகந்தசாமி அவர்களின் மசோதாவிலே கூறப்பட்டிருப்பது. அந்த முறையிலே பார்த்தீர்கள் என்று சொன்னால், 40 : 60 என்ற சட்டம் நடைமுறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உழைத்து உழுது சாகுபடி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற விவசாயிகளுக்கு 60 சதவிகிதம் வாரம் என்றும், ஏதோ ஒரு காலத்தில் வாங்கியதாக, நிலம் எங்கே கூட இருக்கிறது என்று தெரியாமல் இருக்கிற நிலக்காரருக்கு 40 சதவிகிதம் வாரமும் என்று சட்டம் இருக்கிறது. உண்மையில் அந்தச் சட்டம் அமலில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. விஷயம் தெரிந்த விவசாயிகள்தான் 60 சதவிகிதம் வாரம் பெற்று வருகிறார்கள். பாக்கியுள்ளவர்கள் இன்னும் பழைய நிலைமையிலேயே ஏமாற்றப்பட்டு வருகிறார்கள்.

அதேபோல நிலத்தில் உழுது சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களை ஆண்டுக்கு ஆண்டு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்காக நிலவெளியேற்றத் தடுப்புக்குச் சட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதுவும் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை. இன்னமும்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

விவசாயிகள் தான் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். “தானே நிலத்தை விட்டு வெளியேறுவதாக” முன்கூட்டியே எழுதி, கையொப்பம் வாங்கிக்கொண்டே நிலத்தை சாகுபடி செய்ய கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இன்னமும் அந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

அதேபோல பதிவுச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. அது நல்ல நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்றாலும் அதனாலும் நடைமுறையில் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படவில்லை.

உச்சவரம்புச் சட்டத்திலும் பல மோசடிகள். உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர் என்றபோதும் நிலம் எதுவும் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. நாம் 15 ஏக்கரா என்று குறைத்தும் நமக்குக் கிடைத்திருப்பது 60 ஆயிரம் ஏக்கராதான் என வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி நாம் எந்த எந்த வகையில் சட்டங்கள் கொண்டுவந்தாலும் அவை எல்லாம் முறியடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலத்திற்கு உரியவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற சோம்பேறிகள் எங்கோ இருந்து நிலத்தின் பயனை அடைவதும், அன்றாடம் நிலத்தில் உழுது பாடுபடக்கூடிய நிலமற்ற ஏழை எளிய விவசாயிகள்—உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மிஞ்சவில்லை என்கிற பழமொழிக்கு இன்னமும் ஆளாகிக்கொண்டிருக்கிற நிலையும்தான் இருக்கிறது. ஆகவே ஏழை எளிய விவசாயிகள் பயன் அடையக்கூடிய முறையில் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்பது எங்கள் வாதமாகும். உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் ஒரு நபருக்கு 5 ஏக்கரா இருந்தால் போதும். ஒரு குடும்பம் என்றால் 15 ஏக்கரா இருந்தால் போதும். அந்தக் குடும்பத்தில் இன்னொருவர் கூட இருந்தால் 20 ஏக்கரா—ஒரு ஐந்து ஏக்கரா அதிகம் இருக்கலாம், அதற்குமேல் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பதாக இந்தச் சட்டத்தில் மணலி ஐயா அவர்களே திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தில் இருந்து தப்பிப்பதற்காக யார் யார் பேரிலோ எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமை. வலிவலம் கிராமத்தில் பிணியியாக பலபேர்கள் மீது குத்தகைச் சீட்டுகளை எழுதி வைத்துக்கொண்டு உபரி நிலங்களை எல்லாம் நிலக்காரரே அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் அந்த ஊரிலே இருக்கிறார்களா என்றும் பார்த்தார்கள், தஸ்தாவேஜில் கூட அவர்கள் பெயர் இல்லை. அந்த

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 பிப்ரவரி 12]

நிலத்தை எல்லாம் கண்டுபிடித்து உழவர்களுக்கு விநியோகித்திருக்கிறார்கள். இதே நிலைதான் பூண்டியை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதே நிலைதான் வடபாதிமங்கலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும். இதே நிலைதான் கபிஸ்தலத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும். நம்முடைய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் நடைமுறையில் தோற்று விட்டன. கோவில், மடங்கள், மசூதிகள், சர்ச்சுகள் ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் எதற்காக நிலங்கள்? மடங்களுக்கு உள்ளதுபோல மசூதிகளுக்கு, சர்ச்சுகளுக்கு அதிகமான நிலங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் இந்த ஸ்தாபனங்களில் நிலங்கள் எல்லாம் எடுத்துவிட்டால் மக்கள் தொழுகைக்குப் போகக்கூடாதா? வழிபாடு செய்வதற்குப் போகக்கூடாதா? நிலம் இருந்தால்தான் இவற்றைச் செய்ய முடியுமா?

இன்றையதினம் கோவில் பேரிலும், மடத்தின் பேரிலும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தஸ்தாவேஜில் கூட இல்லாமல் ராஜதர்ப்பார் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில் கூட இவற்றை அனுமதிக்க வேண்டுமா? இன்றைக்கு இதுபோன்று தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு ஏகபோகமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் இருந்துகொண்டிருப்பதனால்தான்—கிராமங்களில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலைகளையும் கூடச் செய்ய முடிவதில்லை. இந்த ஊர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இவர்கள் பணம் கொடுத்தால்தான் எதையாவது செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்குள்ள நிலங்களை எடுத்தால் நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய ஹரிஜன விவசாய மக்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 1½ ஏக்கரா, 2 ஏக்கரா என்று கொடுக்க முடியும். இவ்வாறு வழங்குவது மூலம் கிராமப்புறங்களில் ஒரு செழிப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்கிற எங்கள் ஆலோசனையைக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

மேலும், இவ்வாண்டு வறட்சியாலும், வெள்ளத்தாலும் பல இடங்களில் பயிர்கள் நாசமாகிவிட்டன. கடன் நிவாரணச் சட்டப் படி கடைசி ஆண்டுக் குத்தகையை இம்மாதம் 10-ம் தேதிக்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்கிற கெடு முடிந்துவிட்டது. பலர் வெள்ளத்தால், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இவ்வாண்டு அந்த கெடு காலத்திற்குள்ளாகக்கூட கொடுத்திருக்க முடியாது. ஆகவே அரசு இந்தக் கெடுவை கொஞ்சம் நீட்டிக்கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்கிற ஆலோசனையையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[ஆ. கு. சுப்பையா]

ஆகவே, அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் ஒரு கெடுவாவது கொடுக்கவேண்டும், அல்லது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமா என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். இல்லையென்று சொன்னால் இதையே சாக்காக வைத்து கெடு முடிந்துவிட்டது என்று சொல்லி, சகலபேர் களும் ரெவினியூ கோர்ட்டுக்குப் போவார்கள். எலிக்ஷன் போடு வார்கள். நெல் 81-வது பசலியில் கொடுக்கவில்லையென்று சட்டப் படி நடவடிக்கை எடுத்து, சட்டப்படி வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்பார்கள். அப்பொழுது கட்டு ஆடுவதற்கு வழியே இருக்காது. கட்சி ஆடுவதற்கு வழியில்லையென்று சொல்லும்போது பல்லாயிரக் கணக்கான, குத்தகைதாரர்கள், விவசாயிகள், அவர்களுடைய நிலங்களைவிட்டு வெளியேறக்கூடிய அபாயகரமான நிலை ஏற்படுகிறது என்று நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இனம் சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டைகளை அடைத் தாகவேண்டும். அதிலே நிறைய ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அது நமது மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். முன்னாலே இருக்கிற சட்டங்களை எடுத்துப் பார்த்து அதிலே இருக் கிற தவறுகளையெல்லாம் நீக்கியாக வேண்டும். அன்றைக்கு அவற்றிற்கு நாங்களே திருத்தம் கொடுத்தோம். அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அது இன்றைக்கு ஆபத்தாக இருக்கிறது. நிலத்தை யார் அனுபவிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும் திருச்சியிலே இனம்தாரர் களையும் கேட்டுக்கொண்டு குடியிருக்கிறவர்களுக்கும் சேர்த்து ஜாயிண்டாக பட்டா வழங்கக் கூடிய ஆபத்தான நிலை இருக்கிறது. இரண்டுபேருக்கும் சேர்த்து பட்டா வழங்கப்பட்டு இருப்பதால் எங்களுக்குப் பட்டா கிடைத்துவிட்டது, நாங்கள் எப்படி குத்தகை தரவேண்டுமென்று அதிலே குடியிருப்பவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கும் ஒரு திருத்தத்தை அதற்குரிய முறையிலே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம், கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், பொருளாதார வசதி பெற்று, சுபீட்சமாக வாழவேண்டுமென்று கருதினால், வேறு எந்தத் தொழிலையும் ஆரம்பித்துக்கொடுத்து, நிச்சயமாக அத்தனை பேருக்கும் வாழ்வு அளிக்கமுடியாது என்பது

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 பிப்ரவரி 12]

சகலரும் அறிந்த உண்மை. ஏனெனில், கிராமங்களிலிருந்து நகரங்
களுக்கு குடும்பம் குடும்பமாக மக்கள் வருகிறார்கள். நிலப் பிரபுக்
களிடமிருந்தும், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு
அதிக வருவாய்க்காக நிலங்களிலிருந்து ஏகபோக வாழ்வை வாழ்கிற
வர்களிடமிருந்தும், கோயில் மடங்களிடமிருக்கிற நிலங்களையும்
எடுத்து அந்த விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்வதன் மூலம்தான்
கிராமப் பொருளாதாரத்தை நாம் பெருக்கமுடியும். சுபீட்சமாக
வாழ வழி ஏற்படுத்த முடியும். அந்தக் காரியத்தை அரசு செய்ய
வேண்டுமென்று கூறி, மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்
கக்கூடிய இந்த மசோதாவை ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே
சபையிலே மாண்புமிகு மணலி அவர்களால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற
மசோதாவை ஆதரித்து இரண்டொரு விவரங்களைக் கூறவிரும்பு
கிறேன்.

மனிதர்கள் நாடோடியாகவே நடந்து ஓரிடத்திலே அமர்ந்து,
உழுது பயிரிட ஆரம்பித்த நாளிலேயிருந்து, மனிதனுக்கும் நிலத்
துக்கும் ஒரு உறவு ஆரம்பம் ஆகியது. அந்த உறவு படிப்படியாக
வளர்ந்து பல்வேறு முறையிலே உருவம்கொண்டு பல்வேறு
நம்பிக்கைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு வேறு மாற்றங்
களைக் கொண்டு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் இந்த மசோ
தாவும் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற நிலச் சம்பந்த
மான சட்டங்களும் நமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றது.

நிலச் சம்பந்தமான நிலைமைகள் பற்றி ஆராய்கின்றபொழுது
நிலம் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்ற ஒன்றாகும். அந்த நிலத்தை
யார் ஜீவனத்திற்காக உபயோகப்படுத்துகின்றார்களோ அவர்களுக்கு
மட்டும்தான் அது பயன்படவேண்டும். ஜீவனத்திற்குப் பயன்படுத்து
கின்ற ஒரு சாதனமாகத்தான் நிலம் இருக்கவேண்டுமே தவிர
வருமானம் சம்பாதித்தளிக்கும் ஒரு கருவியாக அது இருப்பது முறை
யல்ல. இயந்திரம் வருமானம் சம்பாதிப்பதற்கான ஒரு கருவியாக
இருக்கின்றது. இயந்திரங்களைப்போல, அவை அமைந்திருக்கின்ற
தொழிற்சாலைகளைப் போல, நிலங்களை அமைப்பது இன்றைய
நிலைக்குப் பொருந்தக்கூடியதாக இல்லை என்பது அனைவராலும்
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

ஆனால், இன்றைக்கு நிலம் வருமானம் தருகின்ற ஒரு கருவியாக, சாதனமாகப் பயன்படுகின்றது. அதுமட்டுமல்ல, ஆதிக்கம் செலுத்து கின்ற கருவியாகவும் நிலம் பயன்படுகின்றது. ஒரு கிராமத்திலே இருக்கிற ஒருவரிடத்திலே அதிகமான நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவருடைய ஆலோசனை இல்லாமல் அந்தக் கிராமத் திலே எந்தக் காரியமும் நடைபெற முடியாது என்ற அளவிலே சமுதாய உறவுமுறை வளர்ந்திருக்கிறது. அந்த உறவு முறையை விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தந்த மாநிலத்திலே வளர்ந்து வருகிற முறைகளுக்கு அனுசரணையாக பல் வேறு சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு, அமূল நடத்தப்படுகிறது. அந்த சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது பெரிய விஷயமல்ல. அவற்றைக்கொண்டு வருவதற்கே கூட இந்த மாநிலத்திலே எழும்பிய எதிர்ப்புகள் நம்முடைய நினைவிலேயிருக்கின்றன. நிலச் சம்பந்தமான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தபோது, இந்த மாநிலத்திலேயிருக்கிற பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள், பெரும் ஆர்பாட்டங்களையும், ஏதோ அரசாங்கத்தையே கவிழ்த்துவிடுவதைப் போல, பெரும் கிளர்ச்சி களையும் செய்தார்கள் என்பது நம்முடைய நினைவிலே இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு அந்த நிலைமை இல்லை. இப்பொழுது எங்கேயும் எந்தவிதமான சலசலப்பும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது ஓரளவு பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நிலம் என்பது ஏதோ ஒருவருடைய சொத்தாக, ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற கருவியாக, வருமானம் தருகின்ற கருவியாக இருக்கக் கூடாது என்று அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இன்றிருக்கிற நிலைமை. ஆகவே, பக்குவமான முறையிலே, கருவிகளாக உள்ள இவை, மனித ஜீவனத்திற்குப் பயன்படக் கூடிய நமக்கு அனுசரணையான, முறையான உற்பத்தியை பெருக்குவதற்குக் சங்கடங்களும் இல்லை. இங்கே மட்டுமல்ல, மத்தியிலேயும் சரி, மற்ற மாநிலங்களிலேயும் சரி, இது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு செயல் பட்டு வருகிறது.

இன்றைக்கு உச்ச வரம்பு சட்டத்திலே இவ்வளவு ஏக்கர் வைத் துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவு, வரம்பு முறை வைத்திருக்கிறோமே அது அதிகமானது என்பதுதான் பொதுவான கருத்தாகும். எப்படி இருந்தாலும் ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிகபட்சமாக 20 ஏக்கருக்கு

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
ஒட்டைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 பிப்ரவரி 12]

மேல் இருக்கக் கூடாது என்பது அத்தனை பேராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். அதை 20 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பது ஏன் என்றால், குறைந்தபட்சம் 5 பேரைக் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றிருந்தால், அவர்களாகவே உழுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்ற பொழுது, அதற்கு மேலே அவர்களாகவே உழமுடியாது. அதிலே நல்ல உற்பத்தி எடுப்பது என்று சொன்னால், அதற்கு விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்தியாகவேண்டும். அப்படி ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் தங்களுடைய நிலத்திலே விஞ்ஞான முறைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான அத்தியாவசியம், அந்தக் காரியங்களை செய்கின்ற நிலை வளர்ந்துவிட்டால் இன்றைக்கு இருக்கிற உற்பத்தியைவிட அதிகமாக உற்பத்தி செய்யமுடியும் என்பது பல அறிஞர்கள் கண்ட உண்மையாகும். அம்மாதிரி பல நாடுகளிலே ஏற்படுகிறது என்பது நமக்கு தெரிந்திருக்கிற உண்மையாகும். ஆகவே தான் 20 ஏக்கர் தான் அதிகபட்சம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம். அப்படி 20 ஏக்கர் என்று சட்டமாகக் கொண்டுவந்தால் போதுமா என்று பார்த்தால் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டங்களின் படி இங்கே நிலம் இருக்கிற இடங்களிலே பார்த்தால் இங்கே சட்டம் செயல்படவில்லையென்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்கிற உண்மையாகும். ஒவ்வொருவரும் 500 ஏக்கர், 100 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் என்று தங்களுடைய அதிகாரத்தின் பேரிலே வைத்திருக்கிறார்கள். சட்டப்படி அவர்களுடைய பெயரிலே இல்லை. வெவ்வேறு பேரிலே இருக்கிறது. அதிகாரமும் அதிலே வருகின்ற வருமானமும், ஒருவருடைய பெயரிலே இருக்கிற நிலைமையிருக்கிறது. சட்டம் என்ன நோக்கத்துடன் வருகின்றதோ என்ன நோக்கத்துடன் வரப் போகிறதோ அது அப்படியே அமுல்படுத்தப் பட்டபின் தான் அந்த சட்டத்திற்கு அர்த்தம் இருக்கிறது. சபையிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் சட்டம் கொண்டு வருவது நல்ல எண்ணத்தோடுதான். அதிலே சந்தேகம் கிடையாது. சபையிலே இருக்கிறவர்களுடைய உள்ளங்களும் சரி, அதிகாரிகளுடைய உள்ளங்களும் சரி. அந்த நிலைமைக்கு பக்குவப்படுத்தப்படாத நிலைமையிலே இருக்கிறது. இதுதான் சரியானது, நியாயம்தான், உரிமையானதுதான் என்று அத்தனை பேருடைய மனதிலேயும் எண்ணம் வந்துவிட்டால்தான் அதைச் சரியாகச் செயல்படுத்தமுடியும் என்று தோன்றுகிறது.

ஆகவே, அரசாங்கம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை விட அதிகமான சிரத்தை இதை விஷயத்திலே எடுத்துக்கொள்ள

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

வேண்டியது அவசியம் என்று பல அனுபவங்களிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற பல நிலங்களில் குத்தகைதாரர்கள் என்ற பெயரில் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களிடம் இருந்து நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதில் தவறில்லை. அந்த நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர் நிலத்தின் உரிமையாளர் என்பதைத் தவிர வேறு அல்ல. பஸ் உரிமையாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் பஸ்களை அவர்கள்தான் வாங்கினார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இருந்தாலும் மக்களுக்குத் தேவைப்படவேண்டியவை அவை, மக்களின் வசதிக்காக இருப்பவை அவை என்ற கருத்திலே இன்றைக்கு அரசாங்கம் அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிறது. அதிலே ஒன்றும் நமக்கு தவறு தெரியவில்லை. ஆனால் நிலச் சொந்தக்காரரைப் பொறுத்தவரையிலே நிலத்தை அவர்தான் வாங்கினார் என்பதால் அந்த உரிமையை அவரே வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வாதம் செய்வது எப்படிச் சரியானது?

மடங்களுக்கு ஏராளமான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, கோயில்களுக்கும் ஏராளமான நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிச் செய்வது பழைய காலத்திலே தேவையானதாக இருந்திருக்கலாம். பக்தி மிகுந்தவர்கள் தங்களின் தேவைக்கு அதிகமானதை மடங்கள், கோயில்கள் இவற்றிற்காக எழுதியிருக்கலாம் அல்லது பக்தி மிகுந்தவர்கள் தெய்வ காரியங்களுக்காக என்று எழுதி வைத்திருக்கலாம். சில வருஷங்களுக்கு முன்னாலே ஒரு மடத்தினுடைய நிலத்திலோ அல்லது ஒரு கோயிலினுடைய நிலத்திலோ பிரவேசிப்பது என்றால் பாவம் வந்துவிடும், நோய் வந்துவிடும், நரகத்திற்குச் செல்ல நேரிடும், கடவுளால் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே அன்றைக்கு யாரும் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் நிலைமை இன்றைக்கு அப்படியில்லை. நரகம் என்பதும், தெய்வம் என்பதும், தண்டிக்கப்படுவது என்பதும், பாவம் என்பதும் எப்படி எப்படி என்ற அறிவு ஏற்பட்டு விட்டது. மக்கள் உலகத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கின்ற காலம் இது. தெய்வத்தின்மீது பக்தியுள்ளவர்கள் இருந்தால்தான் தெய்வம் எல்லாம் உள்ளவன் என்பது பொருள். பக்தியுள்ளவர்கள் இல்லாமலிருந்தால் தெய்வமும் எதுவும் இல்லாதவன் என்பது பொருள். எல்லாம் உள்ளவன் ஆகவும் எதுவும் இல்லாதவனாகவும்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 பிப்ரவரி 12]

உள்ள தெய்வம் பக்தியுள்ளவர்கள் இல்லாதவர்கள் இருப்பதைப்
பொறுத்துத்தான் ஆகிறது.

ஆக, தெய்வம் எதுவும் இல்லாதவனாகிவிட்ட நிலையில் தெய்வத்
திற்கு என்று ஒரு சொத்தை வைத்துத்தான் தெய்வத்தைக் காப்பாற்ற
வேண்டுமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. பக்தர்கள் இருந்தால்
தெய்வம் எல்லாம் உள்ளவனாகிறான். பக்தர்கள் இல்லையென்றால்
எதுவும் இல்லாதவனாக தெய்வம் ஆகிவிடுகிறது. காரணம் தெய்
வத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு அப்பொழுது ஆள் இல்லாமல் போய்
விடுகிறது. தெய்வத்தைக் கொண்டாடவேண்டுமானால் பக்தர்
களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணம் உள்ள அளவிலே இருக்கவேண்டும்.
இங்கிருந்து சபரிமலைக்கு லட்சக்கணக்கிலே பக்தர்கள் நடந்தே செல்
கிறார்கள். ஒரு மாத விரதம் இருந்து நடந்தே செல்கிறார்கள்.
அவர்கள் அப்படிச் செல்வதற்கு எங்கேயிருந்து உணர்வு வருகிறது?
அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை இருக்கிறது அதனால்தான் உணர்வு மூல
மாக தான் அப்படிப்பட்ட தியாகத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்
கள். பக்தர்கள் இருக்கும் வரையிலும் ஐயப்பன் இருப்பான் என்பதில்
சந்தேகம் இல்லை. கோயில்கள் மடங்கள் இருக்கும்வரை எல்லாக்
காரியங்களும் நடைபெறும்.....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்,
மாண்புமிகு உறுப்பினர் நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கூறியது
தனது சொந்தக் கருத்தா? அல்லது அன்றா சார்ந்திருக்கின்ற
கட்சியின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அது
பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல, பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ்
அவர்கள் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்பது
குறித்து ஆச்சரியப்படவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நவீன காலத்திலே,
நவீனப் போக்கிலே, சந்திரனுக்கு மனிதன் சென்றுவரக்கூடிய நேரத்
திலே இது உங்களுடைய கருத்தா அல்லது கட்சியினுடைய கருத்தா
என்று கேட்கிற நிலைக்கு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் வந்திருப்பது
சரியல்ல.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எப்
பொழுது முடிப்பீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சொன்னால் இப்பொழுதே கூட முடித்து
விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எப்
பொழுது முடிப்பீர்கள் என்று கேட்டேன். சீக்கிரம் முடித்து
விடுங்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் ஒரு விளக்கம் கேட்க
விரும்புகிறேன். தாங்கள் சார்ந்திருக்கின்ற கட்சிதான் இப்பொழுது
மத்தியிலே ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தை
மத்தியில் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவர அன்னார் தீர்மானம்
போட்டு நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வருவார்களா என்பதை அறிய
விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார்
அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்வி, சரியான பதில் சொல்லவேண்டிய
கேள்விதான். அதிலே ஒன்றும் சந்தேகம் இல்லை. இன்றைக்கு
மத்தியிலே இருக்கிற அரசும், பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களும்
நிலச் சீர்திருத்தங்கள் மட்டுமல்ல, பல திருத்தங்களை, சீர்திருத்தங்
களைக் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே
தான் அரசியல் சட்டத்திலே 25-வது திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்
பதே இம்மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வதற்காகத்தான் என்பதை
திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று
கருதுகிறேன்.

மனிதனின் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்துகின்ற எந்தக் காரியத்தை
யும் செய்வதிலே தவறில்லை. மனிதன் வைதீகமாகவே என்றைக்கும்
இருக்கமுடியாது. இன்றைக்கு நிலைமை மாறிவிட்டது, வைதீகத்தை
வைத்துக்கொண்டிருப்பது வாழ்வுக்கு முரணாக அமைந்துவிட்டது.
ஆகவே, இதுபோன்ற சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்துதான் ஆக
வேண்டும்.

இந்த மசோதாவானது ஒரு சாதாரண விஷயம்தான், பெரிய
பிரச்சினையல்ல. கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்
தாலும், மடங்களின் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும்,
மகூதியின் நிலத்தை எடுத்துக்கொள்வதாய் இருந்தாலும் அது தெய்
வத்திற்கு விரோதமான காரியமல்ல. தெய்வத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு,
எண் 17/72)

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1973 பிப்ரவரி 12]

கெட்ட பெயரை ஓரளவிற்குத் தடுக்கக்கூடிய காரியம்தான். அதனால் தான் சர்ச்சை வருகிறது, பேச்சு வருகிறது, கிளர்ச்சி வருகிறது, தெய்வத்தின் பெயரால் இது எல்லாம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், உபநிடதங்கள் சொல்கிற முறையிலே தான் தெய்வத்தை வணங்க வேண்டுமே தவிர, பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை தெய்வத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது. இந்த அரசு முறையாக கவனம் செலுத்தி நிலத்திலே பலவாறு ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையை நாம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. அதற்காக ஒரு மெஷினரியை ஏற்படுத்தவேண்டும். நிர்வாக இயந்திரம் முதலாளித்துவத்தின் நம்பிக்கையிலே வளர்ந்துவந்ததாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் இந்த நிர்வாகத்திற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு அமைப்புக் கொண்டு வருவதற்கு முனைந்து முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த அரசு ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய கமிட்டிகள் அமைத்து இதைப்பற்றிய உண்மையான நிலைமையை உணர்ந்து திருத்துவதற்கு முயற்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.....

* * * * *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : * * *
திரு. கணபதி அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை முழுவதையும் சபையின் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நான் இது குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சரித்திரத்தைப்பற்றி ஆராயும்பொழுது ஒரு காலத்தில் அதிகாரம் படைத்த ரோமாபுரி சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு மதத்தினரை இம்சை செய்ததாக அறிகிறோம். இது பழங்காலத்திலிருந்து வந்தது. லட்சக்கணக்கான

*மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
அகற்றப்பட்டது.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

மக்களை சிலுவையிலே அறைவது, நெருப்பிலே கொளுத்துவது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைச் சரித்திரத்திலே பார்க்கிறோம். இவைகளெல்லாம் மத மாச்சர்யங்களால் ஏற்பட்டவையாகும். இதெல்லாம் பழங்கதையாகிவிட்டது, ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மற்ற மதத்தினரை வெறுப்பது, பொறுத்துக் கொள்ளாத தன்மை முதலியன அந்தக் காலத்திலேயிருந்தது என்று பார்த்தோம். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக வேறொரு முறையில் வேறொரு ரூபத்தில் அந்தத் தன்மை வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அது எந்த முறையிலே என்றால் இன்றைக்குப் புதிய மதம் ஒன்று உருவாகியிருக்கிறது. எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கையற்ற தன்மையில் “நாத்திகம்” என்ற புதுமதம், புதுக்கொள்கை உருவாகியிருக்கிறது.

நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னென்ன மதத்தை நாம் நேசிக்கிறோமோ, எந்தெந்த மதத்தின்மீது விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறோமோ, நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோமோ, எந்தக் கடவுளிடம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோமோ அதைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். ஆனால் எந்தக் கடவுளிடமும் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள், எந்தக் கொள்கையிலும், எந்தத் தத்துவத்திலும், எந்தச் சித்தாந்தத்திலும், நம்பிக்கையில்லாமல் இருப்பவர்களைப்பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் எனக்கில்லை, எந்தவிதமான தர்க்கமும் எனக்கில்லை. ஆனால் நான் ஒரு மத விசுவாசியாக, சனாதனியாக இருப்பதை எந்த மதத்திலும் நம்பிக்கையில்லாமலிருப்பவர்கள் என்னுடைய மதச் சடங்குகளில், என்னுடைய மத உரிமைகளில், வழிபாட்டு முறைகளில், தலையிடுவது என்றால் இதுதான் நாம் ரோமாபுரி சாம்ராஜ்யத்தில் கண்ட சகிப்பில்லாத தன்மையாகும். இதை நேரிடையாகச் சொல்வதற்குப் பதிலாக இக்காலத்தில் வளர்ந்தவர்கள், ஒரு அறிவின் திறனைக்கொண்டு இப்பொழுது வேறொரு மாற்று ரூபங்களில் மத நம்பிக்கைக்கு இடைஞ்சல்களை ஏற்படுத்தி, அந்தக் கொள்கையைத் திணிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கை திணிப்புதான், இந்த வணக்க ஸ்தலங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துகளை அபகரிக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் ஆகும். இந்தச் சகிப்பில்லாத தன்மையின் அடிப்படையில் எழுதுவதுதான் மார்க்க ஸ்தலங்களுக்கு, வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு சொந்தமான சொத்துக்களை அபகரிக்க வேண்டுமென்ற தத்துவம் என்பதை நான் உங்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல், திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு,
எண் 17/72)

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 பிப்ரவரி 12]

நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாட்டிலே ஏற்படும் நிலச்சீர்திருத்தத்தை நானும், எங்கள் கட்சியும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். உண்மையிலேயே நிலம் உழுபவனுக்குத்தான் சொந்தமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் சர்ச்சை இல்லை. ஆனால் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்ற இஸ்லாமிய மதத்தில், நபி காலத்தில் சையத் அலி என்ற ஊழியருக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் அனுபவிக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் பல அலுவல்கள் காரணமாக அந்த நிலத்தை உழாமல் இருந்து வந்தார். பிறகு ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள், சையத் அலி அவர்கள் நிலத்தை உழாமல் வைத்திருந்ததால் அந்த நிலத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். ஏனென்றால் உழுது பயன்படபவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர உழாது, தரிசாக வைத்திருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமல்ல என்ற தூத்பர்யத்தை 1,400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இஸ்லாமிய மதம் நிலைநிறுத்தியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தக் கட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில், அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் நான் இங்கே பேச ஆரம்பிக்கிறேன்.

ஒரு விஷயத்தை உணர வேண்டும். வசதியுள்ள ஒரு மனிதன், தன்னுடைய வாழ்க்கையிலே தான் நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கடவுளுக்கு, வணக்க ஸ்தலத்திற்காக ஒரு சொத்தை எழுதினான் என்றால் அந்தச் சொத்தைத் தூக்கியெறிவதற்காகக் கொடுத்ததா? வீணான காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டதா? மதத்தில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் வேண்டுமானால் அது வீணாக்கப்பட்டு விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லலாம். ஆனால் ஒரு மகுதிக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால் அந்தப் பள்ளி வாயிலைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர்கள் இருக்கிறார்களோ அத்தனைபேர்களுக்கும் அந்த 20 ஏக்கர் நிலம் சொந்தம் என்ற தத்துவத்தை ஏனோ மறுக்கிறார்கள். ஒருகோயிலுக்கு 100 ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அந்தக் கோயிலிலுள்ள கடவுளை வணங்கக்கூடிய அத்தனை ஆயிரம் மக்களுக்கும் அந்த 100 ஏக்கர் சொந்தமாகிறது. எனவே அந்தச் சொத்து மொத்த பொருளாக, ஒரு கூட்டுச் சொத்தாக வருகிறதே தவிர இந்தக் காலத்திலே பேசப்படும் கூட்டுத் தத்துவங்களுக்கு இது மாறானது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

அத்துடன் ஒரு விஷயத்தை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முஸ்லீம் மக்களுக்கு, அவர்களது வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு சில பல காரியங்கள் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது: உதாரணத்திற்கு அங்கே தொழுகை நடத்துவதற்கு இமாம் என்று ஒருவர் இருக்கிறார்கள். அவருக்கு உறுதுணையாக மதத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் வேலைகளைச் செய்வதற்கு இருக்கிறார்கள். பள்ளி வாயிலை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வது போன்ற வேலைகளைச் செய்வதற்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சம்பளம் கொடுப்பது யார்? இவர்களுக்கு அன்றாடம் கொடுப்பதற்குப் பதில் சொத்தை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் வருகின்ற வருமானத்தைக் கொண்டு இந்த மசூதிகளை, வணக்க ஸ்தலங்களைப் பராமரிப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உண்மையிலேயே ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவருடைய கொள்கையை மத சம்பந்தமான விஷயங்களில் இன்னொருவரின்மீது திணிப்பது என்பது அரசியல் சாசனத்திற்கு விரோதமானது. அதை அனுமதிக்க முடியாது. அதை எந்தக் காலத்திலேயும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று இந்தச் சட்ட சபையில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முஸ்லீம் சமுதாயம் 150 கோடி ரூபாய்க்கான சொத்துக்களை பலபேர்களின் கையில் இழந்திருக்கிறது. ஆனால் இருக்கின்ற கொஞ்ச நஞ்சம் சொத்துக்களையும் ஒழுங்காக நாங்கள் பராமரிக்க முடியாத நிலையில், பராமரிப்பதற்குப் போதுமான பாதுகாப்பு சட்டங்கள் இல்லாத சூழ்நிலையில் நாங்கள் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாகிறோம். இம்மாதிரியான சூழ்நிலையில் வணக்க ஸ்தலங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களைப் பிடுங்கிக்கொள்வது என்பது உண்மையிலேயே நியாயத்திற்கு விரோதமாகும். கோயில் சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்ச்சுகளின் சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, பள்ளிவாயில் களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப்பட்ட வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு உரிய சொத்துக்களைப் பிடுங்கிக்கொள்வதை நான் இந்தச் சபையிலே பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மற்றொரு கருத்தைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று, இப்படி 15 ஏக்கர் நிலங்களை ஒதுக்கிவிட்டால், அவர்களது குடும்பத்திலே 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதில் 2 பேர்கள் பெண்கள் என்றால், அந்தப் பெண்கள்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72,

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 பிப்ரவரி 12]

வீட்டில் வேலையைக் கவனித்துக்கொள்வார்கள். பாக்கியுள்ள 3 பேர்கள் மட்டும் உழ முடியுமா? அதற்கு 20, 25 ஆட்கள் நடவு நடுவதற்கு வேண்டும். பிறகு களையெடுப்பதற்கு ஆட்கள் வேண்டும். பிறகு அறுப்புக் காலத்தில் மற்றவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அப்படி அந்த நிலத்தில் யார் யார் கை வைக்கிறார்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் நிலம் சொந்தம் என்ற தாத்தப்ரயத்தை, கொள்கையை கொண்டுவந்தால் என்ன ஆகும்? அதைப்பிரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 5 பேர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிலத்தை அந்த 5 பேர்கள் மட்டுமே பராமரிக்க முடியாது. மற்றும் 20 பேர்களின் உதவி தேவைப்படுமே. அந்த 20 பேர்களுக்கும் அந்த நிலத்தைத் துண்டுபோட்டுக் கொடுக்க முடியுமா? ஆகவே, ஒருவர் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பிரித்து வேறு சிலருக்கு வழங்குவது தான் ஏதோ மனித சமுதாயத்தில் பெரிய தத்துவத்தைக் கொண்டதாக இருக்கும் என்று கருதினால் அது ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும், அது நியாயமற்றது, தர்மமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே அரசு கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டமே போதுமானவையாகும். சமதர்மத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு அவைகளே போதுமானதாக இருப்பதால் இனியும் புதிதாக சட்டம் தேவையில்லை. குறிப்பாக மத உரிமைகளிலே தலையிடக்கூடிய இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாகத் தேவையில்லை என்று கூறி இத்துடன் விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, திரு. மணலி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது தேசியக் கோரிக்கையாக, “நேஷனல் டிமாண்ட்” ஆக இன்றைக்குப் பெருமளவிற்கு நிலைத்து விட்டது. நிலச்சீர்திருத்தம் என்பது பொதுவாக நிலச்சீர்திருத்தம் என்றாலும், குறிப்பாக, ஓரளவிற்கு உழக்கூடிய முறையிலே எந்த அளவிற்கு வேண்டுமோ அதைவிட்டு, மீதியிருக்கும் நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது என்பதுதான். நம் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாகி, குறிப்பாகக் கிராமப்புறத்திலே இருக்கும் மக்கள் இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் பலபேர் வேலைதேடி நகரங்களுக்குச் செல்வதும், நகரங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குப் போட்டியாகக் குறைவான சம்பளத் திற்கு வேலை செய்வதும் நாம் அறிந்ததே.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஆகவே, அடிப்படையிலே தொழில் வளர்ச்சி இல்லாத காரணத் தால் நிலத்தை நம்பியே வாழ வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் ரொம்ப அவசியமாகிறது. 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து நம்முடைய பாசன வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் ஒரு போகத்தை இரு போகமாக மாற்றியதாலும் 20 பர்சென்ட் பூமிதான் அதிகப்படியாகக் கிடைத்தது. ஜனத்தொகை அதிகப்படியாக ஆகிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் உழக்கூடிய எல்லோருக்கும் நிலம் கொடுப்பது என்பது ஆகாது. ஓரளவு விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க முடியும். இதற்கு மேல் பாசன வசதியையும் அதிகரிக்க முடியாது. பூமியையும் நீட்ட முடியாது. ஆகவே, இது பர்மனென்ட் ரிடக்ஷன் தான். இதற்கு மேல் பூமியை நீட்ட முடியாது. தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் தொழிலுக்குப் போக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும்போது பூமியை நம்பி இருக்கக்கூடிய நிலை குறையும். தொழில் அதிகமில்லாத நிலையில் இன்றைக்கு பூமி இல்லாதவனுக்கு வேலை இல்லை. பூமி இருக்கிறவனுக்குத்தான் வேலை இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் காங்கிரசானது தான் ஜெயித்தால் இந்தியா பூராவும் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் 9 பேர் கொண்ட கமிட்டியை அமைத்தார்கள். அவர்களும் பல முக்கியமான தீர்மானங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதில் ஒன்று—“ஃபாமிலி என்ற டெபினிஷன் கூடாது—பிக்ஸடாக இருக்க வேண்டும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் கூட ஃபாமிலிக்கு 15 ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. ஸ்டான்டர்ட்டு ஏக்கர் என்றே இருக்கக்கூடாது, பிக்ஸடாக 15 ஏக்கர் என்று இருக்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு ஆண் அதிகமாக இருந்தால் 2 ஏக்கர். காமராஜ் மாதிரி இருக்கக்கூடிய ஆட்களுக்கு 5 ஏக்கர் போதும். அந்த மாதிரி திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். 21(எ)ல் யாருக்கு வேண்டுமானாலும் பிரித்துக் கொடுக்கலாம் என்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும். குத்தகைதாரர் பத்து வருஷம் தொடர்ந்து உழுதால் அவனுக்கே பூமியைச் சொந்தமாக்க வேண்டும்.

ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. பிரைவேட் ஃபாரஸ்ட்ஸ் 1½ லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. ஏற்கனவே

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஃபாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கும்போது பிரைவேட் பாரஸ்ட்ஸ் என்று தனிப்பட்டவர்களிடம் ஏன் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்க வேண்டும்? அந்த நிலங்களையும் எடுத்து நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். இவ்வளவு சட்டங்களைச் செய்தும், 9 பேர் குழு அமைத்தும் 14 மாநிலங்களில் 3 மாநிலங்களில்தான் சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திராவிலே முல்கிக்கு எதிராக தகராறு நடக்கிறது என்றால் நகர்ப்புற சொத்து வரம்பு கொண்டு வந்தது, நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்ததையெல்லாம் எதிர்க்கிறவர்கள் எல்லாம் அதிலே சேர்ந்து கொண்டு கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இதை அமல் செய்வதிலே கஷ்டங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஜில்லா மட்டத்தில், தாலுகா மட்டத்தில், கிராம மட்டத்தில் கமிட்டிகள் போட்டு அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் அதிகப்படியான நிலங்களை எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்தால்தான் உண்மையிலேயே அவர்கள் கைக்கு போய்ச் சேரும். வெறும் சட்டங்களால் ரிட், லிடிகேஷன் என்ற முறையில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சர்க்காருக்கும் மடத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? கோயிலை வேண்டுமானால் விட்டு விடுங்கள். மகமதியர் கோயிலாக இருந்தால் ஊதுவத்தி வேண்டும். இந்துக்கள் கோயிலாக இருந்தால் சாம்பிராணி வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் கோயிலாக இருந்தால் விளக்கு வேண்டும். மெயின்டனன்சுக்குப் பணம் கொடுத்து விட்டால் போதுமானது. நிலம் மடத்திற்கோ வேறு எதற்குச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் உழுபவனுக்கு சொந்தமாக வேண்டும். கிராம மட்டத்திலும், ஜில்லா மட்டத்திலும் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டும், சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டும் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் மணலி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை எதிர்த்து எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னதாக தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றிய கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் மடத்திற்குச் சொத்துக்கள் இருப்பது சாம்பிராணிக்காகவும், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களுக்கு விளக்குக்காகவும் இருக்கிறது என்றார். தேவதைகள் கோபித்துக்கொள்ளாமல்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக கோயில்களுக்குச் சொத்து வைத் திருக்கிறார்களோ என்ற கருத்துக்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். கிறிஸ்துவ ஆலயங்களுக்கு நிலங்கள் இந்த அடிப்படையில் சொந்த மாக வைக்கப்படவில்லை. வேறு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இன்று மதச் சார்பற்று ஜனநாயக அடிப்படையில் நாம் ஆட்சி செய்கிறோம். மதம் என்று சொன்னால் அது தனிப்பட்ட மனிதர் களின் சுதந்திரம் என்பதிலே ஐயப்பாடு இல்லை.

ஆக, மதத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவது அல்லது மதத்தைச் சார்ந்த காரியங்களில் அரசு தலையிடுவது என்றால் நிச்சயமாக அது அவர்களுக்கு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி அளிக்கப்பட்டுள்ள சுதந்திரத்தில் கைவைப்பதற்கு ஒப்பாகும்.

தலைவர் மணலி அவர்கள் இதை இந்த மன்றத்தில் கொண்டுவரு வதற்கு சில அடிப்படைக் காரணங்கள் இருக்கும் என்று நினைக் கிறேன். உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தமாகவேண்டும், இந்த நாட்டில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும், உழுபவனுக்கே பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையில் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படியென்றால் நிச்சயமாக அந்தக் கொள்கைகளை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

அப்படி அந்தக் கொள்கைகளை நான் ஆதரித்தாலும் கூட மத ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்து இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக சட்டத் தில் விதிவிலக்கு கொடுத்திருப்பதற்கு போதிய காரணங்கள் உள்ளன என்பதையும் இந்தத் தருணத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், கிறிஸ்தவ மதம் பரவ லாக இருக்கிறது. முக்கியமான சிறுபான்மை சமுதாயமாக அது இருக்கிறது. கழிந்த பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் அரசு செய்ய இயலாத காரியங்களை, அரசுக்கு செய்ய இயலாத பல சமூகச் சேவை களை இந்த கிருத்தவ மதம் செய்துகொண்டிருந்தது என்பதை நாம் நன்கு உணருவோம். மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆலயங்கள் உள்ளன, அவற்றைப் பராமரிக்க பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காக பணம் தேவைப்படுகிறது என்றாலும் அதற்குச் சற்றும் குறையாத அளவில் கல்வித் துறையிலும், மருத்துவத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் கிருத்தவ மதத்தினர் அதிகமாக ஈடுபட்டு வந்துள்ளதை தமிழக மக்கள் அறிவர். இந்த நாட்டை ஆங்கிலேயன்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஆண்டுவந்தபோது கிராமங்கள் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படாத நிலையில் இருந்தன. எனவே அங்கு கல்வி வசதிகள் ஏற்படாமல் இருந்தன. எனவே கிருத்தவ மிஷனரிகள் ஆங்காங்கு அவர்களுக்கு ஒருவேளை வசதியில்லாமல் இருந்தாலும் கூட மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கிராம மக்களுக்கு கல்வி வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அன்று மிஷனரிமார்கள் கல்வித்துறையில் போதிய பொறுப்போடு சேவை செய்து வந்தார்கள், அதன் விளைவாகத்தான் நம் மாநிலம் இன்றையதினம் கல்வித் துறையில் மிகச் சிறப்போடு விளங்குகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு வந்த ஆட்சி கல்வித் துறையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியுள்ளது என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றுள்ள நிலைமைக்கு அன்று இருந்த மிஷனரிமார்கள் கல்வித் துறையில் செய்த சேவைதான் முக்கிய காரணம் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையில், என் மாவட்டத்தில் மாவட்டம் முழுவதிலும் அதிகமாக ஆரம்பக் கல்வி அத்தனையையும் கிருத்தவ மதத்தினர்தான் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்று கல்வி நிறுவனங்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து பெரிய கிரூண்டோ அல்லது ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் அளிப்பதற்காக மிஷனரிமார்கள் சற்று சொத்து சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து வருகிற வருவாயை கல்வித் துறைக்காக இன்றுவரையில் அவர்கள் செலவு செய்து வருகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வி பற்றிச் சொன்னேன். அதேபோன்று தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும்.

எங்கள் ஜில்லா சிறிய ஜில்லாவாக இருந்தாலும் அங்கு கிருத்தவ மதத்தினரால் நடத்தப்படக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பல பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கல்விச்சாலைகளை நடத்துவதால் அரசுக்கும் சிரமம் சற்று குறைகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அரசு ஒரு கல்லூரியைக் கூட நிறுவ முன்வரவில்லையென்றாலும் கூட மிகச் சிறந்த முறையில்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கிருத்தவக் கல்லூரிகள் பல செயல்பட்டு வருகின்றன. அதுபற்றி நான் கேட்கும்போது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் சிறந்த முறையில் இருக்கின்றன, ஆகவே அரசு ஒரு கல்லூரியை நிறுவத் தேவையில்லை என்று கூறு வார்கள். மதத்தின் சார்பில் நடத்தப்படுகிற கல்லூரிகள் அங்கு இருப்பதால் அரசுக்கும் சிரமம் அத்துறையில் குறைந்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக மருத்துவத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் மருத்துவத் துறையில் கிருத்தவ மதத்தினர் ஆங்காங்கு மருத்துவமனைகளை அமைத்து சிறந்த சேவை செய்து வருவதை நாடு நன்கு அறியும்.

வேலூரை எடுத்துக்கொண்டால் நம் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சிறந்த மருத்துவமனை அங்கு இருக்கிறது. அதேபோன்று எங்கள் மாவட்டத்தில் உள்ள நெய்யூர் மருத்துவமனை ஒன்று தென் இந்தியா வில் வைத்தே மிகச் சிறந்து விளங்கிற்று. அந்தச் சிறந்த மருத்துவ மனையில் டாக்டர் சாமர்வெல் என்ற ஆங்கிலேய மருத்துவர், உலகப் புகழ்பெற்ற அவர்கள் அந்த மருத்துவமனையில் இலவசமாக பணியாற்றி வந்தார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, பல்வேறு கிராமங்களில் கிருத்தவ மிஷனரி மார்கள் மருத்துவ மனைகளை அமைத்து ஏழை எளியவர்களுக்கு இலவசமாக வைத்திய வசதி செய்து வந்தார்கள் என்பதையும் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதேபோன்று காத்தரைன்பூத் போன்ற மற்ற ஆஸ்பத்திரிகளும் செயல்பட்டுவருகின்றன. இவ்விதத் தில் மருத்துவத் துறையிலும் நம் அரசுக்குள்ள சிரமம் சற்று இதனால் குறைகிறது.

எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் கிருத்தவ மதம் மதத்திற்காக மட்டுமல்ல சமூக சேவையிலும், அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய பல்வேறு துறைகளில் அரசுக்கு உறுதுணையாக நிற்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டத்தான். அப்படிப்பட்ட அந்த மதத்திற்கு ஒரு நூறு ஏக்கர்கள் நிலம் இருக்கிறதென்றால் அதிலிருந்து கிடைக்கிற வருவாயை வைத்துத்தான் இவற்றையெல்லாம் நடத்தி வருகிறார்கள். இது போக, தாராள மனம் படைத்த மக்களிடமிருந்தும் நன்கொடை பெற்று நடத்திவருகிறார்கள். ஆக அரசுக்கு உறுதுணையாக நின்று அரசு செய்யவேண்டிய பல வேலைகளை இந்த கிருத்தவ மிஷனரிமார்கள் செய்துவருகிறார்கள். இதுபோல் தொழில் துறையிலும் கூட,

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு,
எண் 17/72)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், அங்கு ஒரு தொழில் நிறுவனம் இருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு, ஏழைப் பெண்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுக்கிற லேஸ் இன்டஸ்ட்ரி அங்கு செயல்பட்டு வருவதன் காரணமாக அங்கு தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படவும் வழி செய்கிறார்கள். அந்நிலையில் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக உள்ள நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் இக்காரியங்களுக்காக சற்று உதவிகரமாக இருக்கிறது.

தலைவர் மணலி அவர்கள் கடவுளுக்கு நிலம் எதற்கு, கடவுள் சாப்பிடுமா என்று கேட்கக் கூடும். என்னைப் பொறுத்து கடவுள் சாப்பிடும் என்று நான் நம்பவில்லை. கடவுளுக்கு நிலம் தேவையில்லை. ஆனால் நான் இதுவரை கூறிய நல்ல காரியங்களுக்கு பணம் தேவைப் படுகிறது. அதற்காக ஏற்கனவே உள்ள நிலத்திலிருந்து வருவாய் வருகிறது என்றால் அந்த நிலத்தையே எடுத்து அப்புறப்படுத்துவது என்றால் அதனால் அரசுக்கு கஷ்டமும் தொல்லையும் தான் வருமே தவிர அந்த ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்துவது என்றால் இப்போது செலவு செய்யப்படுகிற பணத்தை விட பத்து மடங்கு அதிகமாக அரசு செலவு செய்தாலும்கூட அவற்றை சரிவர செய்ய இயலாத நிலை ஏற்படும். ஆகவே மதத்திற்கு என்று இருக்கிற நிலங்களை எடுப்பதால் நிச்சயமாக நிலைமை மாறாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒருவேளை உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் இந்த நிலங்களை எடுத்து உழுபவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நூறு ஏக்கர் நிலம் அங்கிருக்கிறது என்றால் 100 விவசாயிகளுக்கு, 100 குடும்பங்களுக்கு ஒருவேளை வாழ்வளிக்கக் கூடிய முறையில் அது இருக்கலாம்.

ஆனால் இப்போது இருக்கிற முறையில் மதத்திற்குச் சொந்தமாக சொத்து இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது நான் சொன்ன இத்தனை நன்மைகளையும் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து உழவர்களுக்கு கொடுத்தால் அதிகமான நன்மைகள் வரும் என்று சொன்னால் அதை நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ள இயலாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த நிலங்களை எடுப்பதை விட பல் வேறு மதத்தினரிடமுள்ள நிலங்கள் நல்ல முறையில் சேவை செய்யப் பயன்படுகிறது என்கிற காரணத்தால் அந்த அமைப்பே, அந்த முறையே இருப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். அந்த முறையில்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வன்மையாக எதிர்த்து, இந்த நோக்கம் நல்ல நோக்கமல்ல என்பதைக் கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI M. ALDA FOWLER: Mr. Chairman, Sir, I would like to say a few words this afternoon, on behalf of the Christian churches. They have come in for criticism this afternoon and I feel that a few words should be said on behalf of them. It is true that some of the Churches have lands attached to them. This might have been acquired or it might have been handed over as from a previous Government. Whether this is so or not, the purpose for which a church acquires lands, is not for the sake of a feeling of ownership or to surround it with possessions or to make itself rich. There is a purpose always when land is acquired by a church. You and I know that the pioneer of education and medicine was the Christian church. It was the church that started schools and spread them all over the country. It was the church that started hospitals and that was the purpose for acquiring lands and not for any other purpose.

To-day the church is poor. You may not think so. There may be a rich church or two and I do not know them. I only know poor churches. Their needs are great and it is the church that must meet the need. I speak of the church with which I am familiar. If there is poverty, the church must be there. If there is flood or famine, the church must rush to its aid and in order to meet the human needs, the church has to produce money also. It is not as if they get it from foreign missions, as is so erroneously conjectured by so many Members here. We have to get it in small ways, from Sunday schools and from little children who are taught by the church. To-day the church has shed all its old-fashioned ways and habits. It is alive to the needs of modern people in a modern world and you will find that the church has to meet this need. You will ask, how?

Instead of putting up new hospitals which the Government can look after, now the church is putting up workshops, institutions for training and so on and so forth, because the modern day needs have to be met. So, Sir, I would like to submit that this idea of the wealth of a church, according to the land it possesses, is

[Thirumathi M. Alda Fowler] [1973 பிப்ரவரி 12]

not a correct picture at all. The church has to use that land. There are many ways of giving something than parcelling out the land and giving it away. Well, that may be a good idea in some instances but speaking about the Christian churches, the land which is there must be utilised. It can be utilised in so many ways. So, I feel that a generous Government will know and will have faith enough to know that the modern-day needs will be met not necessarily by parcelling out the land and giving it away but by using it for institutions of research and in so many other ways as has been done in the past. I would ask you to think about this because there are more ways than one in being generous.

Thank you, Sir.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, மணலியார் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் சில திருத்தங்களோடு ஒப்புக்கொள்ள விழைகிறேன். சோசலிச திட்டங்களை நான் என்றைக்குமே எதிர்த்தது இல்லை. ஒப்புக்கொள்கிற அளவுக்கு, ஆதரவு அளிக்க வேண்டிய அளவுக்கு ஆதரவு அளித்து இருக்கிறோம். அதைப்போலவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தையும் நாங்கள் இன்றைக்கு மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம்.

நிலத்தை நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பறித்து, அதைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபனையில்லை. ஒரே ஒரு திருத்தம் என்னவென்றால், மதத்திற்குச் சொந்தமானதை எடுத்துத் தருவதைப் பற்றித்தான். மதம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், முஸ்லீம் மதம், ஹிந்து மதம், கிருஸ்துவ மதம் என்று பிரித்துப் பேச விரும்பவில்லை. அது யாருக்கும் தனியானது அல்ல. அதன் பேரில் பற்று உடையவர்கள், அதன் பேரில் அன்புடையவர்கள், சில சொத்துக்களை அல்லது தங்களுடைய பொருள்களை அதன் மீது எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வைக்கிறபோது அந்த சொத்தை “பகத்” என்று சொல்வார்கள்—பகத் என்றால் ஒப்படைப்பது என்று பொருள்—இன்னின்ன காரியங்களுக்காக அந்தச் சொத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அப்படிச் செய்வது வழக்கம். சிலர் விளக்கு வைப்பதற்காக என்று எழுதி வைப்பார்கள். சிலர் பூஜை நடத்துவதற்கு எழுதி வைப்பார்கள். கிருஸ்தவ ஆலயங்களுக்கும் இவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லீம் மதத்தில்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தின்]

தர்காவிற்கு எழுதி வைக்கிறார்கள். அந்த நிபந்தனைகளின் அடிப் படையில் தான் அந்தச் சொத்துக்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டன. அதைப் பொதுவுடைமை ஆக்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன். அந்தப் பங்கில் பணம் சேர்ந்து விட்டது என்ற காரணத்திற்காக தனி மனிதர்கள் யாரும் எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுவது இல்லை. பள்ளிக்கூடம் போன்ற வற்றை கட்டிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது பொதுமக்களின் நலனுக்குப் பயன்படுகிறது என்பதை எல்லோரும் நன்கு அறிவீர்கள். அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கூட நன்கு இதை அறிவார்கள். அது போல் வாங்கப்படுகிற சொத்துக்களும் பொதுவான காரியங்களுக் காகத்தான் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. கிருஸ்தவ சர்ச்சில் சேரும் பணத்தை மருத்துவ வசதி, கல்வி போன்றவற்றிற்குச் செலவு செய்கிறார்கள். முஸ்லீம் சமுதாயத்தில் அதிகம் சொத்து இல்லை. சொத்து சேர்த்துக்கொள்ள அங்கே வழியில்லை. கொஞ்சமாகத் தான் இருக்கிறது. அந்தச் சொத்துகள் கூட ஒரு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஒரு பள்ளிக்கு, மதராஸாவிற்கு, மதச்சம்பந்தமான பாடம் போதிக்கும் பள்ளிகளுக்கும், வேறு சில காரியங்களுக்கும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் பொதுவுடைமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது பொதுவுடைமை தத்துவத்தில் சேரும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலுள்ள இந்த மத சம்பந்தமான நிறுவனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, நான் அதை மட்டும் எதிர்க்கிறேன் என்று எழி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்த உச்ச வரம்பு மசோதாவை ஆதரித்து நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

இந்த மசோதாவில் உள்ள முக்கியமான அம்சங்கள் இந்த மன்றத்தில் உள்ள பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அம்சங்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் உச்ச

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

வரம்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டு ஒரு சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றினோம். அதே மாதிரியாக இன்று இந்த மசோதாவில் 15 ஏக்கருக்கு மேல் அந்தக் குடும்பத்தில் 5 பேருக்கு மேல் உள்ள ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வீதம், மாக்ஸிமம் அதாவது உயர்ந்தபட்சம் 20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் எந்தக் குடும்பத்திற்கும் இருக்கக்கூடாது என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே ஏற்கனவே உழுவலனுக்குத் தான் நிலம் சொந்தம் என்று நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலிருந்து, மகாத்மா காந்தியடிகள் முதல் கொண்டு அனைவரும் சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிற ஒரு கொள்கையாகும். அந்த அடிப்படையிலே நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை நாம் எதற்காகக் கொண்டுவந்தோம்? அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் எதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள்? அதற்குப் பிற்பாடு உச்சவரம்பு 30 ஏக்கர் என்று இருந்ததை நாம் 15 ஏக்கர் என்று ஏன் குறைத்தோம் என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

நிலத்தை நம்பி வாழக்கூடிய பல லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் தாங்கள் உழைக்கும் பலனை தாங்கள் அனுபவிக்க முடியாமல், நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர் என்று உரிமை கொண்டாடக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர்களோ அல்லது மடாதிபதிகளோ அல்லது கோவில்களோ, எந்தவிதமான அமைப்புகளாக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் தான் அந்தப் பலனை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நிலத்தில் பாடுபடக்கூடியவர்கள், காலை முதல் இரவு வரையில் குடும்பத்தோடு, சகதியோடு சகதியாக, மண்ணோடு மண்ணாக பாடுபடக்கூடியவர்கள் அவர்களுடைய உழைப்பின் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல், ஆடுமாடுகளை விட, மிருகங்களை விட கேவலமான நிலைமையில் அவர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். களத்தில் விளைந்த நெல்லை நிலத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய நிலச் சொந்தக்காரர் அல்லது மடாதிபதிகள், கோவில்கள் அல்லது அந்த நிலங்களுக்கு உரிமை கொண்டாடக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் தாங்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொண்டு போவதை தடுக்கவில்லை. எங்களுடைய தலைவர் கொண்டு வந்த திருத்த மசோதாவில் இம்மாதிரி ஓட்டை உடைசல்களை அடைக்கக்கூடிய அம்சங்கள் தான் இருக்கின்றன.

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

எனக்குத் தெரிந்த ஒரு இடத்தில், எட்டையபுரம் ஜமீன்தாரிடத்தில் இன்னும் 10,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, அந்த நிலம் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு பிரித்துக்கொடுக்கப்படவில்லை. காங்கிரஸ் காரர்கள் கொண்டு வந்த சட்டத்திற்குப் பிறகும் அப்படித் தான். இப்பொழுது தி.மு.க. அரசு வந்ததற்குப் பின்னாலும், 1967-வது ஆண்டுக்குப் பின்னாலும், 15 ஏக்கர் உச்சவரம்பு என்று சட்டம் கொண்டுவந்ததற்குப் பின்னாலும், மிச்ச நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டு பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. நிலத்தை நம்பியிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மிச்ச நிலங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. குத்தகைக்கு கொடுக்கப்பட்டதன் மூலம் அந்த நிலத்தில் பாடுபட்டுவரக்கூடியவர்கள், விவசாயம் செய்யக் கூடிய பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளின் வாழ்க்கை எப்படியிருக்கிறது என்பது இந்த மன்றத்தில் அனைவருக்கும் தெரியும். பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் களத்தில் நெல்லை அடித்துப்போட்டவுடன் 60, 40 என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் கூட இல்லாமல், சில இடங்களில் இந்தச் சட்டமே போகாமல், 60 என்றிருப்பது 75 நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு, 25 நிலம் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு என்ற விகிதத்தில் கிடைக்கக்கூடிய நிலை இன்னும் நம்முடைய மாநிலத்தில் சில இடங்களில் இருக்கின்றன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். சென்னையை அடுத்தாற்போல் இருக்கிற செங்கற்பட்டு, மற்ற சில இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்ததன் நோக்கத்தை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள அம்சங்களை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து விவசாயிகளை ஏமாற்றி, இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள செய்யப்படும் முயற்சிகள் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். மேலுக்கு சட்டமாக இருந்தாலும் கூட, சட்டத்தினுடைய நல்ல அம்சங்களை அமல் நடத்த முடியாமல் பலவிதமான விதிவிலக்குகளின் கீழ் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு ஒட்டை உடைசல்கள் இதற்கு முன்னால் உள்ள சட்டத்தில் இருந்தன. அது உங்களுக்குத் தெரியும். 15 ஏக்கர் என்று சொன்னோம். 15 ஏக்கர் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் குடும்பம் என்பது ஒரு சிறு மைனர் என்றாலும் கூட, ஒரு குடும்பத்தில் 4 வயது பையன் இருந்தால் கூட, 2 வயதுப் பெண் இருந்தால் கூட, ஒரு குழந்தை இருந்தால் கூட, ஆளுக்கு 15 ஏக்கர் என்று பிரித்து பிரித்து வைத்து விட்டார்கள். ஒரு குடும்பம் என்றால் எப்படி இருக்கவேண்டும்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 பிப்ரவரி 12]

என்பதைத் தான் இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது. குடும்பம் என்று சொன்னால் ஒரு கணவன், ஒரு மனைவி, மைனர் குழந்தைகள், கணவன் இறந்துவிட்டால் மனைவி குழந்தைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பழைய சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டை உடைசல்களை வைத்துக் கொண்டு வீட்டிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும், சிறு குழந்தைகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பிரித்து பிரித்து வைத்துவிட்டார்கள். அப்படி எழுதிவைத்துக்கொண்டு, வாரம், குத்தகை என்று வாங்கி வருகிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் அவர்களுடைய சில பிரச்சங்கங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். நபிநாயகம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களாம், வட்டி வாங்குவது பாவம், வட்டி வாங்கக்கூடாது என்று. அப்படியிருக்கும்பொழுது குத்தகை வாங்குவது எப்படி நியாயமாகும்? வட்டி வாங்குவதைவிட, குத்தகை வாங்குவது கொடுமையாகும், அநியாயமாகும். அதர்மம் செய்வதற்கு நபிநாயகம் எப்படி உடந்தையாக இருக்க முடியும்? கடவுள் என்ற பெயரால், மடங்கள், கோவில்கள் என்ற பெயரால் உழைக்கக்கூடிய உழைப்பின் உரிமையை பறிப்பது எப்படி நியாயமாகும்? குத்தகை என்ற பெயரால் அவர்களிடமிருந்து பறிப்பதற்கு அப்படிப்பட்ட அதர்மத்தைச் செய்வதற்கு, தர்மம் செய்பவர்கள் எப்படி உடந்தையாக இருக்க முடியும்?

மடங்கள், கோவில்களில் தெய்வங்களை வழிபட்டும், தெய்வத் தினிடத்தில் பக்தி செலுத்தட்டும். முகம்மதியர்கள், கிறிஸ்துவர்கள், ஹிந்துக்கள் அவரவர்கள் விரும்புகின்ற கடவுளை அவர்கள் வழிபட்டும். அவைகளுக்கு நிதிகளைக் கொடுக்கட்டும். ஒரு லட்சம் இருந்தால், 10 சதவிகிதம் அதாவது ரூ. 10,000 கொடுத்துதவட்டும். ஆனால், மதத்தின் பெயரால், நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் தங்களுடைய குடும்பங்களை நடத்த முடியாமல் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து விளைவித்த நெல்லை குத்தகை என்ற பெயரால் பறித்துக்கொள்வது எப்படி நியாயமாகும். (திரு. லத்தீப் அவர்கள் எழுந்திருந்தார்) அவர்களுக்கு பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்பொழுது பேசட்டும். மதக்கோட்பாடுகளை நாங்கள் தடுக்கவில்லை. கோவில்களுக்கு போகக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இம்மாதிரி பல மத ஸ்தாபனங்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு தாங்கள் பாடுபடாமல், யாரோ ஒருவர் பாடுபட்டு,

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதுவும் பின்தங்கிய மக்கள் பாடுபட்டு, அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பலன் பூராவையும் அபகரித்துக்கொண்டு போவது அதர்மம் அல்லவா? தர்மம் செய்யக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இதைச் செய்யலாமா? அப்படிச் செய்வது நியாயம் ஆகாது. இந்த மசோதாவில் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான விதிவிலக்கும் கூடாது. தமிழகத்தில் இன்று கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எந்தவிதமான நிலமும் இல்லாமல் 28 லட்சம் மக்கள் வருஷம் ஒன்றுக்கு 200 நாள் மட்டும் தான் வேலை செய்ய முடிகிறது. அவர்கள் ஒரு வேளை சாப்பிடக்கூடியவர்கள் கிராமப்பகுதிகளில் 40 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள். சர்வே செய்தவர்கள் கிராமப் பகுதிகளில் ஒரு வருடத்தில் 200 நாட்களுக்குத் தான் வேலை செய்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் வாழ முடியாமல் குழந்தை குட்டிகளோடு பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்றால், அதில் ஒரு பகுதி மக்களையாவது வாழவைக்க வேண்டுமென்றால், கரெக்டாக இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும்.

பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு, ஒரு நபர் மட்டும் இருந்தால் அவருக்கு 5 ஏக்கர் தான், அவனுக்கு மனைவி இல்லை. குழந்தை இல்லை என்றால், தனி மனிதனுக்கு 5 ஏக்கர் போதும். அதற்கு மேல் இரண்டு பேர் இருந்தால் 10 ஏக்கர் போதும். ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஏக்கர் தான் இருக்கவேண்டும். ஒட்டை உடைசல்களில் தப்பித்துக்கொண்டு போக வழி இருக்கக் கூடாது.

ஆளும் கட்சியினர் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியினராக இருந்த பொழுது, சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டை உடைசல்களை அடைக்கவேண்டும், அப்பொழுது தான் நிலம் மிச்சம் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்ததற்குப் பிறகும் அந்த ஒட்டை, உடைசல்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. இதில் உள்ள அம்சங்களைல்லாம் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய அம்சங்கள். ஆகவே, எங்கள் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மசோதா விற்கு ஆதரவு கொடுத்து மசோதாவை நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால், ஓரளவுக்கு பாடுபடக்கூடியவர்களின் பலனை

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[சோ. அழகர்சாமி]

[1973 பிப்ரவரி 12]

இன்னொருவர் அபகரிக்காமல் இருக்கிற நிலைமை ஏற்படும். பாடு படக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக நிலம் கிடைக்க வழி ஏற்படும். அப்படி சொந்தமாவது மட்டுமல்ல, உற்பத்தி அதிகரிக்கும், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும், வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். கிராம மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். நிலத்தில் பாடுபடக்கூடிய ஏழை எளிய மக்களிடமிருந்து நிலச்சுவான்தார்களோ அல்லது வேறு ஒருவரோ அவர்களின் உழைப்பின் பலனை அபகரிக்கக்கூடிய நிலைமை மாறும்.

நீங்கள் இந்த நல்ல அம்சங்களை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கப்போனால் கிராம மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும், இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்ற வேண்டும். இது நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற ஒரு மசோதா. சட்டத்தில் இருக்கிற ஓட்டை உடைசல்களில் புகுந்துகொண்டு யாரும் தப்பித்துக்கொள்ள வழி ஏற்படக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தான் இந்த நல்ல அம்சங்களைக் கொண்ட மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் நிலம் தான் இருக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து, அந்தப் பணத்தை வைத்து கோவில் காரியங்களைச் செய்யலாம்.

அதுமட்டுமல்ல. அந்தக் கோயில் பக்தர்கள் மூலம் உண்டி வைத்து வசூல் செய்து கோயில் பணிகளை நிறைவேற்றலாம். திருப்பதியை எடுத்துக்கொண்டால் நாள் ஒன்றுக்கு உண்டி மூலம் எவ்வளவு வசூலாகிறது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். பக்தர்கள், தாங்கள் நம்பக்கூடிய கடவுள் மூலம் பலன் அடைந்தால் அதற்குத் தகுந்த காணிக்கை செலுத்தட்டும். அதை நாங்கள் தடுக்க வில்லை. பக்தர்களின் காணிக்கையைக் கொண்டு அந்த கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற கோயில் நிர்வாகப் பணிகளை செய்துகொள்ளலாம். அதற்கு சொத்துக்கள் தேவையில்லை. எனவே, இப்போது கோயில் சொத்துக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விதிவிலக்கு தேவையில்லை. நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது வேறு விஷயம். நல்ல காரியங்கள் என்று சொன்னால் உழுவவனுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

என்பதுதான். மகாத்மா காந்தியடிகளும் அதையேச் சொல்லியிருக்கிறார். எனவே, அவருடைய கொள்கைகளை கடைபிடித்து வருகின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, எல்லாக் கட்சியினரும் இந்த மசோதாவை ஏக மனதாக நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதை, இதை முன் மொழிந்த நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவரவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியது போல எந்த ஒரு சோஷலிச திட்டமாக இருந்தாலும், சட்டமாக இருந்தாலும் முஸ்லீம் லீக் கட்சி அந்தச் சட்டத்தை ஆதரிக்கத்தான் செய்யும். சோஷலிச கொள்கையை சாதாரணமாக ஒரு அரசியல் தத்துவமாக மட்டும் இல்லாமல் வாழ்க்கையின் தத்துவமாகவும் தங்கள் மார்க்கத்தின் அடிப்படையாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் முஸ்லீம்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டத்தை—இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை—நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டவேண்டும் என்ற இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்தால் முஸ்லீம் லீக் கட்சி நிச்சயமாக ஆதரிக்கும். ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே சில கருத்துக்கள், முக்கியமான நோக்கம் சமய நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்கை அகற்றிவிட வேண்டும் என்பது. ஆனால் விதிவிலக்கு அகற்றப்பட வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சினை இப்போதுதான் ஏற்பட்டது என்பதல்ல. அண்மையில்கூட இந்த மன்றத்திலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்னால், கூட்டாய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, கூட்டாய்வுக் குழுவில் அது ஆராயப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. கூட்டாய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்லாமல், கூட்டாய்வுக்குழு தமிழ்நாடு முழுவதும் முக்கிய இடங்களுக்குச் சென்று, பொதுமக்களையும், இதிலே அக்கரை கொண்ட மற்றவர்களையும் சந்தித்து அவர்கள் கருத்தினை அறிந்து, அதன்பிறகு, சமய நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் நிறைவேறி இப்போது ஒருசில மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. இந்த நிலையிலே இந்தப் புதிய திருத்தச் சட்டத்தை மணலி கந்தசாமி

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1973 பிப்ரவரி 12]

அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது பல தத்துவார்த்த ஆராய்ச்சிகளை செய்தார்கள். அந்த ஆராய்ச்சிகளுக்கு நான் செல்ல விரும்பவில்லை.

மத ஸ்தாபனங்கள் என்றால், கோயில்கள், சர்ச்சுகள், மசூதிகள் எல்லாமே அதில் அடங்கும். அந்தக் கோயில்களிலே என்ன செய்கிறார்கள். அங்கே ஒரு மூல விக்கிரகம் இருக்கிறது என்றால், அந்த விக்கிரகம் கோயிலுக்கு வந்திருக்கிற வருமானத்தை சாப்பிட்டு விடுகிறது என்றில்லை. ஆனால் அந்தக் கோயிலிலிருக்கிற ஒரு பெரிய கலாச்சாரத்திற்கு, ஒரு பெரிய தத்துவத்திற்கு விளக்கம் தருவதாக இருக்கிறது. அந்த விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், தாங்கள் வாழ்கையிலே கடைபிடிக்கக்கூடிய கருத்துக்கள், தங்கள் நம்பிக்கைகள் இருக்கிற ஒரு மையமான இடத்திலே கூடுவதற்கு, தங்களுடைய பெருமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு கோயில் போன்றவைகள் பயன்படுகின்றன. ஆகையால்தான் நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசினாலும், மசூதிகளுக்கு மட்டும், சர்ச்சுகளுக்கு மட்டும், கோயில்களுக்கு மட்டும் என்று பேசாமல் எல்லா மத நிறுவனங்களுக்கும் அத்தகைய விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று நான் பேசுகிறேன்.

பல மத ஸ்தாபனங்களை நிறுவியவர்கள், அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட மார்க்கத்தை கடைப்பிடிப்பவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய வரலாற்றை, அவர்கள் ஆற்றியப் பணிகளை—ஆற்ற வேண்டிய நற்பணிகளை நாம் பார்த்தால்—கல்வித் துறையிலே அல்லது மற்றத் துறைகளிலே—சமுதாயத்தில் அத்தகைய அமைப்புகளால் மிகவும் போற்றத்தகுந்த காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது. இந்துக் கோயில்களாக இருந்தாலும், மடங்களாக இருந்தாலும் அவைகள்கூட பல வகைகளிலே சமுதாயத் தொண்டு செய்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. சர்ச்சுகளை எடுத்துக்கொண்டால், கல்வித் துறையிலே அவர்கள் நற்பணிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறியலாம். மசூதிகளில் எந்த விதமான விக்கிரகமும் இல்லை என்றாலும் அவை முஸ்லிம்களுடைய புனித ஸ்தலமாக, அவர்களின் பெருமைக்குரிய இடங்களாகவும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்” என்ற தத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய இடமாக மசூதிகள்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

விளங்குகின்றன. முஸ்லீம் மக்கள் வழிபடுகின்ற ஒரே தெய்வம், ஒரே பரம்பொருள், ஒரே கடவுள்—எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந் திருக்கிறான் இறைவன் என்று சொல்வார்களே, அதேப்போன்று அந்த மகுதியிலும் இருப்பதாக நம்புகிறார்கள். ஆகவே, மகுதி என்பது அந்த சமுதாயத்தின் பெருமைகளை, அந்த மார்க்கத்தின் பெருமைகளை விளக்கும் ஒரு மையமாக இருப்பதால், அதை அவர்கள் ஒரு சிறந்த இடம் என்று கருதுகிறார்கள். ஆகையினாலே அந்த இடத்தை அவர்கள் பாதுகாக்க விரும்புகிறார்கள்.

இப்போது இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களைப் பற்றி இன்று காலையிலே கூட நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்கள். கேரள நாட்டிலேகூட, நம்முடைய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு. அச்சுதமேனன் பொதுவாக மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய சமய நிறுவனங்களுக்கு பல்வேறு விதிவிலக்குகளைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த உரிமையை அரசியல் சட்டம் நமக்குத் தந்திருக்கிறது. இந்தப் பாதுகாப்பைத் தந்திருக்கிறது. சாதாரண மாக இன்றைக்கு மத சார்பற்ற நாடு என்று—செக்குலரிசம் என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே எந்த மதமும் இருக்கக்கூடாது; அல்லது எந்த மதத்திற்கும் பாதுகாப்பு இருக்கக்கூடாது; அவைகளுக்கு எந்த விதமான பொருளாதார அபிவிருத்தியும் இருக்கக்கூடாது என்பதல்ல, அது செக்குலரிசம் அல்ல.

It does not mean that the State as such abhors the very presence of religion. It really means that the State, as such, does not indentify itself with any of the existing religions with- out exhibiting its animosity or disapproval of any religion.

என்றுதான் செக்குலரிசத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சில குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஒரு சிலரால் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்க ளுக்காக எழுதி வைக்கப்பட்ட சொத்துக்களை எடுத்துக்கொள்வதோ அல்லது அவைகளுக்கு இருக்கும் விதிவிலக்குகளை அகற்றிவிடுவதோ கூடாது. எந்த வகையினாலும் மத நிறுவனங்களின் நிர்வாகப் பணிகளுக்கும், மற்ற காரியங்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்கக்கூடாது. ஆகையினால் அவைகளுக்கு இருக்கும் விதிவிலக்குகளை அகற்றக் கூடாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1973 பிப்ரவரி 12]

நான் இந்த விவாதத்தின் கடைசியில் பேசுவதற்குக் காரணமே நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒருசில கருத்துக்களுக்கு என்னுடைய விளக்கத்தை அளிப்பதற்காகத்தான். குறிப்பாக அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இஸ்லாமிய சமயத்தில் நபிகள் நாயகம் சல்லாஹு சுலேஹி ஓசல்லம் அவர்கள் வட்டி வாங்குவது கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். வட்டி வாங்குவது தடை செய்யப்பட்ட ஒன்று. அப்படியானால் குத்தகையை எப்படி ஆதரிக்க முடியும் என்று கேட்டார்கள். முஸ்லீம்கள் எல்லாம் நபிகள் நாயகம் சல்லாஹு சுலேஹி ஓசல்லம் அவர்கள் கற்பித்த புனித மார்க்கத்திலே நடக்கிறவர்கள். குத்தகை வாங்குவது கூடாது என்கின்ற கருத்திலே அவர்கள் சொல்லியிருக்காவிட்டாலும் அந்தமாதிரியான கருத்து உருவாகலாம் என்ற காரணத்திற்காக இந்த விளக்கத்தை நான் அளிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

சாதாரணமாக, சமூக நீதி வேண்டும். எந்த ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் அந்த சமூக நீதிக்காகத்தான் நாம் சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் முஸ்லீம்கள் எப்படி குத்தகை பெறமுடியும் என்று தன்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவன் “ஹயர் பர்ச்சஸ்”-சில் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக “லவ்டு ஸ்பீக்கர்” ஒன்றை வாங்குகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு கூலியாக அல்லது வாடகையாக பணம் கொடுக்கிறான். அப்படி பணம் கொடுக்காமல் இருந்தால் அந்த லவ்டு ஸ்பீக்கர்காரன் அதைப் பயன்படுத்தியவனை வென்றுவிடுவான்; அவனைத் தின்றுவிடுவான். அதேபோல டாக்சியிலே செல்லும் போது, எம்.எல்.ஏ. ஆஸ்டலிலிருந்து ஏறி, பெரம்பூரிலே போய் இறங்கிவிட்டு, டாக்சிகாரனுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் போய்வா என்றால் அவன் டாக்சியில் போனவனை சும்மா விட்டுவிடமாட்டான். ஏனென்றால் டாக்சியில் செல்பவர்களிடம் பணம் வாங்கித்தான் அவன் வாழவேண்டும். அதுதான் அவன் ஜீவனம். அதனால் அவன் வாடகை வாங்குகிறான்.

ஒருவன் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அதற்கு அவனுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில்தான் அது செய்யப்படுகிறது. ஆனால் அது சுரண்டலாக இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் கேட்கக் கூடிய பறிப்புகள், அந்த ஊதியம் மற்றவர்களை சுரண்டக் கூடிய

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

வகையிலே இருக்கக் கூடாது. சமூக நீதியின் அடிப்படையிலே அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலேதான் காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று நம்முடைய நபிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே தான் முஸ்லீம் லீக் ஆகிய நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். “வட்டியை ஏன் எதிர்க்கிறீர்கள், இதை ஏன் ஆதரிக்கிறீர்கள்” என்கிறார்கள்.

To get interest on the money given to a person who is needy, who gets it because he does not have any money, is wrong; you should not get anything as a profit or as a return from that needy person. Therefore, it is a usurious act and we do abhor getting interest from such persons who are poor and needy.

ஆனால் இவைகளை எல்லாம் நாம் இந்த அடிப்படையிலே பார்க்க வேண்டும். அதாவது சமூக நீதியின் அடிப்படையிலே தான் நாம் உண்டாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நிலச் சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் அல்லது இங்கே இருக்கிற மற்றத் திட்டங்களை எதிர்க்கிறோம் என்பதல்ல. எனக்குத் தெரியும், பல கோயில்கள், பல மசூதிகள், பல இந்து கோயில்களிலேகூட பல நல்ல காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பல பாடசாலைகளை அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மார்க்கத்தை அவர்களுடைய நாகரீகத்தை நாட்டிலே பரப்புவதற்கு, மக்களிடையே அந்த எண்ணங்களை வெளியிடுவதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். இந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் “டோணர்ஸ்” சொத்துக்களை கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மாறுதலாக நீங்கள் திட்டத்தை வகுப்பீர்களானால் மார்க்க விஷயத்திலே தலையிட்டீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டிற்கு உள்ளாவீர்கள்.

நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், நீங்கள் சொல்லுகிற அந்த வாதத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சமூக நீதி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மதம் என்று சொல்லி, கோயில்களுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, மசூதிகளுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, சர்ச்சுக்கு நிலம் என்று சொல்லி, இந்த நிலங்கள் எல்லாம் அதன் வருவாய்கள் எல்லாம் தனிப்பட்டவர்களின் வாழ்வை வளர்க்கப் பயன்படுமானால்

[1973 பிப்ரவரி 12]

அது கண்டிக்கத் தகுந்தது. வேர் அறுக்கத் தகுந்தது என்பதை
நாங்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அப்படிப்பட்ட
அநீதிகளை நாங்கள் ஆதரிப்பவர்களாக இருக்கமாட்டோம்.

ஆனால், நீங்கள் ஒரு இடத்திலே நீதி செய்வதற்கு, ஒருவருக்கு
நல்ல வழியைக் காட்டச் செல்லும்பொழுது நிச்சயமாக அது
மற்றவர்களுக்கு அநீதியாக இருக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் இந்த
நேரத்திலே நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.
நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள்
கொண்டு வந்த இந்தச் சட்டத்தின் உட்கருத்தை நான் ஏற்றுக்
கொள்கிறேன். அவர்கள் விரும்புகின்ற இந்தச் சமுதாய நீதியை
நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்காக நிலச்சட்டம் வேண்டும்,
நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்பதை நான் நிச்சயமாக
ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே நான் அன்போடு
அவர்களை கேட்டுக்கொள்வேன், மற்றவர்களையும் அருள் கூர்ந்து
கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைத் தூண்டக்
கூடிய, மைனரிட்டி மதத்தினருக்கு பாதகங்கள் ஏற்படும் வழியிலே
நீங்கள் அருள் கூர்ந்து தலையிடாதீர்கள். அது ஒரு இடத்திலே
நீதியைப் பெறச் சென்று இன்னொருவருக்கு அநீதியை பெறக்கூடிய
சூழ்நிலையை உண்டாக்கிவிடும் என்பதால் நாம் அதைச் செய்யக்
கூடாது.

சென்ற தொடர் கூட்டத்திலேயே உச்சவரம்புச் சட்ட திருத்தத்
திற்போது மிக நல்ல முறையிலே உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்கள்
எல்லாம் ஆராயப்பட்டு, அதிலே உறுப்பினர் மணலி கந்தசாமி
அவர்கள்கூட கலந்து கொண்டார்கள். அவர்கள்கூட மற்றவர்களின்
கருத்தைக் கேட்டார்கள்; தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறவர்களின்
கருத்தைக் கேட்டார்கள். சட்ட மன்றத்தின் கருத்தைக் கேட்டா
ர்கள், பிறகு தான் அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. மத
நிறுவனங்களின்மீது கை வைக்காதீர்கள் என்ற கருத்தைச் சொல்லி,
மற்ற எல்லாத் திட்டங்களையும், சமுதாயத்திற்கு நீதி கொடுக்கக்
கூடிய சோஷலிச திட்டங்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். மத
நிறுவனங்களிலே மட்டும் தலையிடாது, மற்ற விஷயங்களைச் செய்ய
எங்களுடைய ஆதரவு எப்பொழுதும் உங்களுக்கு உண்டு என்று
சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72);

437

1973 பிப்ரவரி 12]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நிலத் திருகு உச்ச வரம்பு வேண்டும் என்ற அளவிலே மாத்திரம் ஏற்றுக் கொள்ளலாமே தவிர கோயில் நிலங்கள், மடத்தினுடைய சொத்துக் கள் இவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறு கின்ற ஒன்றை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம், இங்கே பலர் பேசியதைப் பார்க்கும்போது முஸ்லீம் சகோதரர்கள் பேசியபொழுது, வக்ஃப் போர்டுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலத்தை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் என்ன நஷ்டம் ஆகும் என்பதை எல்லாம் சொன்னார்கள். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்பொழுது கிறித்துவ மதத்தைச் சேர்ந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதனாலே என்ன நஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படியே தான், இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த கோயில்களையும், மடத்தையும் சேர்ந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே இருக்கிற கஷ்டங்கள் பல இருக் கின்றன.

கோயில்கள், மடங்கள் போன்றவைகளின் சொத்துக்களில் நாம் தலையிடுவதே தவறு என்றுதான் நான் அழுத்தந் திருத்தமாக கூறுகிறேன். காரணம், இந்த மடங்களுக்கு எழுதி வைக்கிற சொத்துக்கள், கோயில்களுக்கு எழுதி வைக்கிற சொத்துக்கள் இவை எல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரு காரியத்திற்காக வேண்டி எழுதி வைக்கப்படுகின்றன. அதைத் தொடர்ந்து அந்த ஸ்தானங்களுக்கு வாரிசாக வருகிறவர்கள், மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தச் சொத்துக் களை பராமரிக்க வேண்டும். சுவாமிகளுக்கு மூன்று கால பூஜை செய்ய வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் வேறு இருக்கிறது. கடவுள்மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ அது வேறு விஷயம்.

கடவுள் சிலைகள் கோயில்களிலே இருக்கின்றன. அதற்கு மூன்று கால பூஜை கோயில்களிலே நடந்து கொண்டு தான் வருகிறது. அந்த மூன்று கால பூஜை நடப்பதற்கு ஓரளவு அந்த நேரத்திலே வருகிற நெல்லையோ, வருவாயையோ வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். கோயில் களிலே அர்ச்சகர்கள் இருக்கிறார்கள். பல கோயில்களிலே அந்த அர்ச்சகர்களுக்கு “கட்டளை” என்று கொடுக்கப்படுகிறது.

திருப்பதி கோயிலே இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். திருப்பதி கோயிலிலே வரக் கூடிய வருவாய், உண்டியல் இங்கே வைத்தால் ஏன்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/75)

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

வராது என்று கேட்டார்கள். கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஏற்ற காம்ப்ளெஷன் கொடுத்து விட்டால் நல்லதுதானே என்றார்கள். கொடுக்கக்கூடிய காம்ப்ளெஷன் எவ்வளவு என்று கொடுப்பார்கள் அந்த நிலங்களுக்கு. அந்த நிலத்திலே இருந்து வரக்கூடிய வருவாய் எவ்வளவு, உண்டியல் வைத்தால் அதிலே இருந்து வரக்கூடிய வருவாய் எவ்வளவு என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், திருப்பதி வெங்கடேசப் பெருமானுக்கு வரக்கூடிய அளவிலே இங்கே கிடைக்காது என்றுதான் கூறவேண்டியிருக்கும்.

நம்முடைய கோயில்களிலே வரக்கூடிய வருவாயில் பல நல்ல காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். திருப்பதியிலே கல்லூரி கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் அந்த கோயிலின் வருமானத்திலிருந்து, ஹெல்த் ரிசார்ட் போன்று பல கட்டடங்கள் பில்கிரீம்ஸ்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே, கோயிலின் நிலங்களை நாம் எடுத்து விடுவோமானால், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் தடைபட்டுவிடும். அப்படியே இதை எடுத்துக்கொண்டால் எத்தனை பேருக்கு அந்த நிலங்களை பங்கிட்டு கொடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஏதோ இவைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையின் பேரிலே கூறினாலும், ஜீசஸ் கிரைஸ்ட் மாதிரி அதிகமான பேர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியாது. ஏதோ சிலருக்குத்தான் பங்கிட்டுக் கொடுக்க முடியும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள பல மடங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். நிலத்தில் வரக்கூடிய நெல்லை வைத்துக்கொண்டுதான் பலருக்கு தினந்தோறும் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். குருபூஜை செய்கிறார்கள். இன்னும் சித்த வைத்தியசாலை, அனாதை விடுதிகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் நடத்தி வருகிறார்கள். கிறித்துவ கோயில்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் டேனிஷ் மெஷின், ஸ்காட்டிஷ் சர்ச் ஆகியவற்றுக்கு இண்டர்நாஷனல் டிரஸ்ட் இருக்கிறது. நல்ல சமூகப் பணிகளை எல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். வக்ஃப் போர்டும் அப்படித்தான். இப்படி நடக்கிற பல நல்ல காரியங்கள் இந்த மசோதாவின் மூலம் தடைப்பட்டுப்போகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இதை எதிர்ப்பதோடு, எந்த மத ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும் அரசு அதில் தலையிடாமல் இருப்பது நல்லது என்று கூறிக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் மசோதா விவாதிக்கப்படுகிற இந்த நாளில் மசோதா எண் 17/1972-இன் பேரில் இவ்வளவுபேர்கள் கலந்துகொண்டமைக்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். மணலியும், நாங்களும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதன் நோக்கத்தை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவுக்குப் பின்னால் இன்னும் சில மாறுதல்கள் கூடச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அரசே அத்தகைய மாறுதல்களுக்கு திருத்தம் கொண்டுவரலாம். மசோதாவின் நோக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டால்,

“ Absentee land-lordism is abolished for ever ; tenant is given his option to purchase the land comprised in his holding at a very reasonable price; tenant is granted fixity of tenure and the safeguard not to be evicted under any circumstances ; small land-holders are protected from their land; ceiling limit to which a person or family is entitled to hold is reduced; exemption granted under the present Act is totally removed except in the case of the Government lands; and ways and means are provided for disposal of the land to the landless poor ”.

என்பவையாகும். ஆனால், இந்த விவாதத்தில் அதிகமாக வந்த விஷயம் இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு, மத ஸ்தாபனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களைப் பற்றியதாகும். எனக்கு முன்பு பேசியவர்களது கருத்தைப்போல—இதிலே அவற்றுக்கு உள்ள நிலங்களை எடுக்கவேண்டும் என்பது கருத்தல்ல. இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்ய அந்த மத ஸ்தாபனங்களுக்குப் பணம் இருந்தால் போதும். பணமாக அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வது பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. இன்றைய காலக் கட்டத்தில் இந்த மத ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் நிலப்பிரபுக்களாக இருக்கவேண்டுமா என்பதைத்தான் நாம் யோசிக்க வேண்டும். மத ஸ்தாபனங்களையே ஒழிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்தவர்கள் யாரும் நினைக்கவில்லை. சொல்லவும் இல்லை. இந்த மத ஸ்தாபனங்களை நிலப்பிரபுக்களாக நீடிக்கவிடுவதால் பல இடைஞ்சல்கள் விளைவிக்கும் அமைப்பாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் என் கருத்து.

சில உதாரணங்களைக் காட்டலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசின் சார்பில் பதில் சொல்கிறபோது மடங்கள், பிற மத ஸ்தாபனங்கள்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72;

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 12]

ஆகியவற்றுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். நான் சேகரித்திருக்கிற வரையில் திருவாவடுதுறை ஆதினத்திற்கு 40 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம், இன்னும் பல லட்சத்திற்கு கட்டடம், நகைகள், பங்குகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தருமபுரம் ஆதினத்திற்கு 50 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் இருக்கிறது. 27 கோயில்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வருடத்திற்கு 5 லட்சம் வருமானம் வரக்கூடிய வைதீசுவரன் கோயில் இந்த ஆதினத்திற்கு உட்பட்டதுதான். திருப்பனந்தாள் ஆதினத்திற்கும் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா. அதிகமாக ரொக்கம் இருக்கிறது. ரொக்கத்தை வட்டிக்குக் கொடுத்து நமது சட்டத்திற்கு மீறிய வட்டிகூட வாங்கி வருகிறார்கள். இன்னும் நாங்குனேரி ஜீயர் மடம், திருக்குறிங்குடி ஜீயர் மடம், இன்னும் திருச்செந்தூர் ஆலயம், நெல்லையப்பர் ஆலயம் ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் குன்றக்குடி மடத்திற்கு ஆயிரம் ஏக்கரா இருக்கிறது. இதுபோல பல விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும்.

இப்போது நான் சொல்வதை நீங்கள் வேறுவிதமாக நினைக்கக் கூடாது. தில்லை நடராஜரையும், ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதரையும் பீரங்கி வைத்துப் பிளக்கும் நாள் எந்நாளோ என்கிற அளவில் அன்றைக்கு, இன்று ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். அதன் நோக்கம் இந்தக் கோயில்களையே பிளக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அவற்றினால் சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற தவறான காரியங்கள் தடுக்கப் படவேண்டும் என்பதுதான்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கத்தோலிக்க ஸ்தாபனங்களுக்கு நாலாயிரம் ஏக்கரா இருக்கும். அதுபற்றிக்கூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். மதுரை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான வருடமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகளை இந்த கத்தோலிக்க ஸ்தாபனத்தார் வெளியேற்ற முற்பட்டது குறித்து பெரிய கிளர்ச்சியே நடைபெற்றதை இந்தச் சபை அறியும்.

இன்னும் வஃக்ப் போர்களுக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதே அந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தெரியாது. அதன் நிர்வாகம் பற்றியும் நாம் அறிவோம். முன்பு ஒருமுறை நமது அறநிலைய

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அமைச்சரே சொல்லியிருக்கிறார். கோயில்களுக்குள்ள நிலங்களை யார்யார் அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு அறிந்து அவற்றை மீட்டு வருகிறோம் என்பதாக. அது நல்ல ஏற்பாடு.

இன்றைய தினம் இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கு இதுபோல இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கள் ஒழுங்காக எந்த தர்ம காரியத்திற்காக வைக்கப்பட்டதோ அதற்காகப் பயன்பட்டாகூடப் பரவாயில்லை. ஒரு சிலர் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலையைத்தான் பலயிடங்களில் பார்க்க முடியும். யார் மனத்தையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்பதில்லை. கெட்ட காரியங்களைச் செய்பவர்கள் சில நல்ல காரியங்களையும் செய்யக்கூடும். தமிழுக்கு மடங்கள் பல தொண்டு செய்கின்றன. காசிக்குப்போனால் திருக்குறளை இந்தியில் அச்சிட்டுத் தமிழில் அச்சிட்டும்கூட விநியோகம் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியங்களை அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக இந்த நிலத்திலிருந்து வருமானம் பெற வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. ஆகவேதான், பொதுவாக தெருப் பாடகன் ஒருவன் சொன்னதை இங்கே கூறவிரும்புகிறேன். “அண்ணாந்து பார்க்கிற மாளிகை கட்டி, அதிலே ஒரு ஓலை குடிசை கட்டி பொன்னன் என்று பெயரிட்டால் இந்த பூமி சிரிக்கும். இந்த பூமியை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த சாமியும் சிரிக்கும்” என்று தெருப் பாடகன் ஒருவன் பாடியிருக்கிறான். இப்படி சாமியும் சிரிக்கிற நிலையிலே தன்னுடைய பெயரிலே நிலத்தை வைத்துப் பக்கத்திலே இருக்கிற விவசாயிகளும் கஷ்டப்படக்கூடாது என்ற நிலைமையிலேதான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்குத் தவறுகள் செய்வதெல்லாம் சாதாரணமாக இருக்கலாம். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இந்தத் திருத்தங்கள் ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னால் வந்திருக்கவேண்டும். அப்படி தவறு வருகிற காலத்தில், தவறு சிறிதாக இருக்கிற காலத்தில் திருத்திக்கொள். தெரிந்தோ தெரியாமலோ தவறு செய்துவிட்டால் அதற்குப் பரிகாரம் தேடு என்று சிறுவர்களுக்குச் சொல்வதுண்டு. லெனின் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத்தான் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணம் அவர்கள் ஒரு பாட்டாகவே பாடியிருக்கிறார். இப்படி ஒரு திருத்தம் ரொம்ப நாளைக்கு முன்பே வந்திருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்த திட்டத்திலே இருக்கவேண்டிய சில அடிப்படையான கருத்துக்களை மணலி அவர்கள் தன்னுடைய

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 பிப்ரவரி 12]

குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கு உட்பட்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக, இந்த மாதிரி தனியார் மசோதா தயாரிப்பது கலபம் அல்ல, மசோதா தயாரிப்பது ரொம்ப சிரமம்தான். பீடித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே நாங்களெல்லாம் ஒரு மசோதா தயாரித்து நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்தோம். அப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். பாராட்டியதோடு இந்த மாதிரி மசோதாவைக் கொண்டு வந்துவிடுவோம் என்று சொல்லி, அந்தச் சட்டத்தை 3 வருடத்திற்குப் பிறகுதான் கொண்டுவந்தார்கள். அப்படி இல்லாமல், இங்கு இம்மாதிரியான Constructive Suggestions ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைக் கொடுக்கக்கூடியவர்களை, அதுவும் விவசாய சங்கத்திலே இருக்கக்கூடிய தலைவர்களை எல்லாம் ஒன்றாகக் கூட்டித்தான் இந்த மசோதாவை இப்படி திருத்தினால் குறிப்பாக உச்ச வரம்புக்குப் பிறகு கண்டிப்பாக மிச்சம் கிடைக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கும் என்றுதான் இப்பொழுது இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையிலே எந்த ஒரு மத ஸ்தாபனத்தையும் நாம் தனிப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அதிலே இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் எதிர்ப்பதிலே தயக்கம் காட்டுவார்கள். ஆகவே அவர்களது நிலத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய கட்சியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளாது. இந்து மதத்தோடு சேர்ந்திருக்கக்கூடிய அந்த சொத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அல்ல. சாதாரணமாக திருவனந்தபுரம் ராஜா ஆளக்கூடிய காலத்திலே பத்மனாபசாமிதான் ஆளுகிறார், ராஜா ஆளவில்லை, ஆகவே சாமிக்கு நிலம் எழுதி வைக்கலாம் என்று அப்பொழுது எழுதிவைத்துவிட்டார்கள். ஆனால், அது ஜாஸ்தியாக இல்லை. இங்கு நம்மிடம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் காலத்திலே இருக்கக்கூடிய வருமானத்தைவிட அதிகமாகத்தானே கோயில்களுக்கெல்லாம் இப்பொழுது பணம் வருகிறது. செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் பணத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை காலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் பூஜை நடத்துங்கள்? அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யுங்கள் என்று

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இன்றைக்கு அமைப்பு மாறிக்கொண்டு வருகிறது. பேரறிவு கொண்டு எல்லாவற்றையும் மாற்றிக்கொண்டிருக்கிற இந்தக் காலத் திலே ஒரு ரிலிஜியஸ் சென்டிமென்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு இதை தொடக் கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. அதற்காக ஒரு டிரஸ்டு வைத்துக்கொண்டு, அதனுடைய நோக்கங்கள் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொன்னால் அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையிலே விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய காலத்திலே அந்த விதமான பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை இந்த முறையிலே பார்த்து அரசும் அதற்கு ஆதரவு அளித்து தகுந்தபடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக ஒரு புதிய மசோதாவைத் தயாரித்து, இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய பொழுது, மனம் திறந்து பேசினார்கள் என்பதற்காக நான் அவரை மனதாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் பேசும் பொழுது சொன்னார், இந்த அரசு செய்த நல்ல காரியங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற பல்வேறு திருத்தங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, “அவைகளை எல்லாம் நான் பாராட்டுகிறேன், அவைகளையெல்லாம் உள்ளபடியே புகழ்கின்றேன், நன்மை அடைகின்றவர்களை நான் காண்கின்றேன், இந்த அரசு இன்னும் கொஞ்சம் சிந்திக்கவேண்டும், இது புதுமை, இன்னும் அல்லவா செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு இதையும் சேர்த்து செய்யுங்கள். நான் கொண்டு வந்துவிட்டேன் என்பதற்காக இதை எதிர்க்க வேண்டாம்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர் கொண்டு வந்துவிட்டாரே என்பதற்காக நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், அதிலே இருக்கிற பிரச்சினைகள் பற்றி சிறிது விளக்கம் மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, தமிழ் நாட்டில் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுநாட்களாக எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பேசிக்கொண்டு வருகின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் 1960-ம் ஆண்டு 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர்களுக்கு மேல்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

யாரும் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று அப்போதிருந்த அரசு ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுதே, அதற்கு முன்பிருந்தே இப்படி ஒரு சட்டம் வரப் போகிறது, இந்த சட்டம் எப்படி இருக்கும் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாட்டிலே விவாதித்திருக்கின்றார்கள், இந்த அவையிலும் பேசப் பட்டது. இறுதியில் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்ட வரைவு கொண்டு வரப்பட்டதற்குப் பிறகு அது பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அந்தப் பொறுக்குக் குழுவில் நானும் உறுப்பினராக இருந்து அதனுடைய விவாதங்களில் கலந்து கொண்டேன் என்பதை இப்பொழுது தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டம் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது மன்றத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றைய அங்கத்தினர்களும் பேசும்பொழுது அந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்திலே இருந்த பல்வேறு ஓட்டைகளையெல்லாம் எடுத்துத் தெரிவித்தோம். ஆனால், அப்போதிருந்த அரசு அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. என்னை யாரும் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நம்பி ஒன்றை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக அப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம், அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகள், என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் தனி நபருடைய சொத்துக்களுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட, கொண்டு வரப்பட்ட விதிவிலக்கு என்று நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால், யாரையும் குற்றம் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். அந்தச் சட்டத்தின் விதிவிலக்குகளைப் பார்க்கும்போது அதுதான் நமக்குப் பிரதிபலிப்பாகத் தெரிகிறது. தனி நபருடைய சொத்தைப் பாதுகாக்கின்ற திருத்தமாகத்தான் அது தெரிகிறது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலும் இந்த நாட்டிலும், வெளி நாட்டிலும் கூட சோஷலிச சமுதாயத்தைப் பேசுகின்ற அரசு இப்படி ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இங்கு நிச்சயமாக அப்படி நிறைவேறியது. தனி நபருடைய சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக ஒரு சட்டத்தை மன்றத்திலே நிறைவேற்றினார்கள். எதை உத்தேசித்து சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று சிலபேர் கேட்கக்கூடும்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். அதிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற விதிவிலக்குகளிலே ஒன்று, கரும்புத் தோட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது. யாராவது கரும்பு ஆலைகளுக்கு, அந்த ஆலைகளுக்குத் தேவையான கரும்பு வளர்ப்பதற்கென்று நிலம் வைத்திருப்பார்களானால் அரசாங்க அனுமதி பெற்று எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் பெற்று, கரும்பு ஆலைக்குக் கரும்பு கொடுக்கிறோம் என்று கூறலாம் என்று அதற்கு விதிவிலக்கு வைத்திருந்தார்கள். தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலம் இந்த அவையினருக்கு ஒன்றை நான் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே வாழ்கிற ஒரு மனிதர் கோரியதற்காக அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இங்கு வாழ்கிற 4 கோடி மக்களில் வேறு யாரும் அந்த விதிவிலக்கு கோரவும் இல்லை, அனுமதிக்கப்படவும் இல்லை. தனி மனிதருடைய சொத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக இப்படி ஒரு விதிவிலக்கு அன்றைய உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே வைக்கப்பட்டது பெரிய ஓட்டை, இப்படிப் பல்வேறு ஓட்டைகள் அந்தச் சட்டத்திலே இருந்தன. அந்த ஓட்டைகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் நாங்கள் எல்லாம் வலியுறுத்தினோம்.

முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதையே குறைத்து வைக்க வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொதுக் கூட்டங்களிலே மட்டும் அல்ல, இதுபோன்ற மன்றங்களிலேயும் 1962-ம் ஆண்டு, 1967-ம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கைகளிலேயும் அதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறது. 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரையே நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைப்போம் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், மற்ற சட்டங்களில் இருக்கிற ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்வோம் என்று 1962-ஆம் ஆண்டு தேர்தல் அறிக்கையிலே தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவித்து இருக்கிறோம். ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு நிறைவேற்றியிருக்கிற சட்டங்கள், நாம் எடுக்கின்ற முயற்சிகள் அந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கான வழியில் இருக்கின்றன. அதற்காகப் பல முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறோம்.

பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தும்பொழுது சொன்னார்கள், நீங்கள் முயற்சிகளே எடுக்கவில்லை

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

யென்று சொல்லவில்லை, கலைஞருடைய ஆட்சியில் எல்லா முயற்சி
களையும் செய்திருக்கிறீர்கள், பாராட்டுகிறேன். இன்னும் மேற்
கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி பல கருத்துக்களை இங்கே
சொன்னார்கள். அப்படிப் பேசும்பொழுது இந்த மசோதாவிலே
இருக்கிற பல கருத்துக்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். நான் அதிலே
இருக்கிற முக்கியமான கருத்துக்களைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல
விரும்புகிறேன்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று
வைப்பதைவிட 5 ஏக்கர் என்று வைக்கலாம் என்பதும், அதிக பட்சம்
20 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதும் அவர்கள் சொல்லி
வந்த முக்கியமான வாதங்களாகும். 20 ஏக்கருக்கு மேல் கூடாது
என்று அவர்கள் சொல்வது ஒருவேளை அவர்கள் ஸ்டாண்டர்டு
ஏக்கர் என்று கருதி சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்
கிறேன். சாதாரண ஏக்கர் என்று கருதித்தான் சொல்லியிருப்பார்
கள் என்று நினைக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த
இன்னொரு உறுப்பினர் என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் சொன்னார்கள்.
ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்ற வார்த்தைக்கே இடம் இருக்கக்கூடாது
என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். இரண்டுபோகம் விளைகிற பூமி
யாக இருந்தால் 5 ஏக்கர் ஆக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

நிலச் சீர்திருத்தங்களைக் குறித்து ஆராய்வதற்காக ஒரு குழு
அமைக்கப்பட்டது. அதிலே நம்முடைய தமிழ்நாட்டு முதல்
அமைச்சர் அவர்களும் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். அந்தக் குழுவின்
கூட்டத்திற்கு அவர்கள் செல்வதற்கு இயலாத நிலைமையில் நான்
அந்தக் கூட்டத்திற்குச் சென்றேன். விவாதத்தில் கலந்து
கொண்டேன். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற நிலச்சீர்திருத்தச்
சட்டங்களைப்பற்றியெல்லாம் கருத்துக்கள் கேட்கப்பட்டன. தமிழ்
நாட்டின் சார்பிலே அதற்கான கருத்து விளக்கங்கள் தெரிவிக்கப்
பட்டன.

விதிக்கப்படுகிற வரியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு
உச்சவரம்பை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். அந்த வரியை
நம்பி எப்படி அதைச் செய்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். மண்ணைத்
தரவாரியாகப் பிரித்து இருக்கிறோம். மண்ணிற்கு ஏற்றாற்போல்தான்
விளைச்சல் இருக்கும். எனவே விளைச்சலுக்கு ஏற்றாற்போல்தான்

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வரியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய முறையை அவர்களும் மராட்டியத்தைச் சார்ந்த முதலமைச்சர் திரு. நாயக் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நாம் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை இருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தக் குழு சொன்ன யோசனை 10 ஏக்கர் முதல் 18 ஏக்கர் வரை—இருபேரக பூமியாக இருக்க வேண்டும்—இருக்கலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் நிற்கவில்லை: 10 முதல் 18 ஏக்கர் என்பது 54 ஏக்கர் வரை இருக்கலாம்; ஒரு குடும்பத்திற்கு அதிக பட்சம் 108 ஏக்கர் இருக்கலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் அந்த வகையிலே அதைவிட அதிகமாகச் சலுகை தரவில்லை என்று சொன்னோம். தமிழ்நாட்டில் சில இடங்களில் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது 12 சாதாரண ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கிறது. 12 ஏக்கர்கூட 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் 60 சாதாரண ஏக்கர் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாக இருக்கும். மத்திய அரசு 10 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை நாம் 12 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு அதிகபட்ச அளவு 54 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதை நாம் 60 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திற்கு 108 சாதாரண ஏக்கர் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏதும் விளையாத பூமியாக இருந்தால் இன்னும் சலுகை தரலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் 120 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று வரம்பு வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற யோசனை 5 ஏக்கராகக் குறைக்க வேண்டுமென்பது. அதன்மூலம் பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்க முடியும், கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் இருக்கின்ற தமிழ்நாட்டு மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு அது ஒரு பெரிய சாதனையாக இருக்கும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் அதிகாரிகளிடம் புள்ளிவிவரங்கள் சேகரித்தேன். தமிழ்நாட்டிலே யார் யார் எவ்வளவு எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் ஹெக்டேரில் கொடுத்ததை நான் ஏக்கராக ஆக்கிச் சொல்கிறேன். சாதாரண ஏக்கர் $1\frac{1}{4}$ ஏக்கருக்குக் கீழ்—அதாவது அரை ஹெக்டேருக்குக் கீழ்—நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 27,32,691 பேர்கள். $1\frac{1}{4}$ ஏக்கரிலிருந்து

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

2½ ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 16,73,262 பேர்கள். 2½ ஏக்கரிலிருந்து 5 ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 10,54,269 பேர்கள். 5 ஏக்கரிலிருந்து 10 ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 5,84,687 பேர்கள். 10 ஏக்கரிலிருந்து 20 ஏக்கர் வரையில்—சாதாரண ஏக்கரில் சொல்கிறேன்—நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 2,47,021 பேர்கள். 20 ஏக்கரிலிருந்து 30 ஏக்கர் வரையில்—சாதாரண ஏக்கரில் சொல்கிறேன்—நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் 1,23,828 பேர்கள். 30 ஏக்கருக்கு மேலே நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் 85,842 பேர்கள். ஆக, தமிழ்நாட்டிலே சிறு சிறு நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள்தான் நிறைய பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் 5 ஏக்கருக்குக் கீழே வைத்திருப்பவர்கள் 77 சதவீதம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கருக்குக் கீழே உள்ளவர்கள்தான் அதிகமானவர்கள். அவர்கள் சொல்லலாம். பல பிழைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். பல பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள் யார் யார் பெயரிலோ நிலங்களை சட்டப்படி காட்டி விட்டு தங்கள் சொந்த அனுபவத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். பல இடங்களில் அப்படி இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். பிழைதாரர்களை ஒழிப்பது எப்படி? அதற்காகத்தான் குத்தகைதாரர்கள் சட்டம் என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து யார் யார் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே, அதிகாரிகளை அதற்காக மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் நியமித்து இருக்கிறோம். தாலுகாவிற்குத் தாலுகா, கிராமத்திற்குக் கிராமம் உள்ள குத்தகைதாரர்களைப் பதிவுசெய்து, இன்றையதினம் அவர்களின் எண்ணிக்கை 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் பேர்கள் ஆகும். தமிழ்நாட்டில் இதைவிட அதிகமாகவும் இருக்கலாம். பல பேர்கள் அஞ்சி இருக்கக்கூடும். அதற்காகத்தான் பதிவேட்டுச் சட்டம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து எவ்வளவு எளிதாக பதிவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு எளிதாக சட்டத்தைத் திருத்தி பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம். 5 லட்சத்து 60 ஆயிரம் பேர்கள் இன்றையதினம் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும், யாராக இருந்தாலும், ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்பட்டதற்கிணங்க ஒரு பட்டா பாஸ் புக் தயாரிக்கப்பட்டு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே, சென்ற மூன்று,

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாக பரமக்குடியிலே அந்த விழாவை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் துவக்கி வைத்தார்கள். அந்த பாஸ் புத்தகத்தில் எவ்வளவு நிலம் அவருக்குச் சொந்தம், தண்ணீர் தீர்வை எவ்வளவு, நிலத் தீர்வை எவ்வளவு, சர்வே நம்பர் என்ன, எவ்வளவு கடன் வாங்கி இருக்கிறார், எப்பொழுது தீர்வை கட்ட வேண்டும், என்பனபோன்ற முழு விவரங்களும் அடங்கியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட பாஸ் புத்தகம் ஒவ்வொரு பட்டாதாரருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே அரசாங்கத்திற்கு அதன் விலை 1 ரூபாயாக ஆகியிருந்தாலும், நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் தெரிவித்ததற்கிணங்க, அதை 50 பைசாவுக்கு அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அடுத்த தடவை கிஸ்தி, நிலவரி அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும்போது அதையும் சேர்த்து வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யார் யார் எல்லாம் பட்டாதாரர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களையெல்லாம் கூப்பிட்டு கூப்பிட்டு அந்தப் புத்தகத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் அரசினுடைய நோக்கமாகும்.

72 லட்சம் பாஸ் புத்தகங்கள் வரையில் தேவை இருப்பதால்— அச்சடித்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்—விரைவில் அவற்றை அனுப்பி வைக்க முடியும். அச்சாக அச்சாக புத்தகங்கள் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் தந்துள்ள தகவலின்படி இன்னும் 3, 4 மாதங்களுக்குள் பாஸ் புத்தகங்கள் கொடுக்கிற வேலை பூர்த்தி யாகிவிடும் என்று தெரிகிறது. இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் பிணமிதார்களை ஒழிப்பதில் இந்த அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளில் இதுவும் ஒன்று என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான். நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு சுரண்டுவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது, ஒத்துக் கொள்கிறோம். யாருக்கும் ஆட்சேபணியில்லை. நாம் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கிற 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேலும் குறைக்க வேண்டுமா? குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாதம். தேவையில்லை என்பது எங்களுடைய வாதம். இப்பொழுதிருக்கிற உச்சவரம்பே போதும். இந்த 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றதற்குப் பிறகு இதை அமலாக்கினால் எவ்வளவு நிலம் கிடைக்கும் என்பதற்குக்கூட புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்கச் சொன்னோம். ஏற்கெனவே இருந்த 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்பதன் கீழ் வந்தால் 53,000 ஏக்கர்கள் “சர்ப்ளஸ்”—ஆக

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) நிறுத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

கிடைக்கும் என்று போடப்பட்டது. இப்பொழுது அரசு
கொண்டு வந்திருந்த பல்வேறு திருத்தங்களுக்குப் பிறகு எவ்வளவு
கிடைக்கும் அதிகபட்சம் உபரி நிலம் என்று பார்த்ததில் 96,000
ஏக்கர்கள் கிடைக்கும் என்று புள்ளி விவரங்களை அதிகாரிகள் தந்திருக்
கிறார்கள். 96,000 ஏக்கர்களை எடுக்கின்ற அளவிற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு
ஏக்கரா என்று நாம் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். இதை
அமலாக்கி, அந்தச் சட்டத்தின்மூலம் நிலத்தை எடுப்பதற்கு எவ்வளவு
காலம் ஆகும் என்பது நிலத்தில் பாடுபட்டவர்களுக்கு, நிலத்தின்
அருமை பெருமைகள் நன்றாகத் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் சிக்கல்கள் புரிந்தவர்களுக்குத்
தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இது அவ்வளவு சுலபமானது
அல்ல. நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள், அவர்களைத் தாண்டி வர
வேண்டும். அப்படியே நீதிமன்றத்திற்குப் போகவில்லையென்றாலும்,
கொடுக்க வேண்டிய கால வரம்பு, நோட்டீஸ்கள் எல்லாம்
கொடுத்துத்தான் எடுக்க வேண்டும். 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா
உச்சவரம்பின் கீழுள்ள அதிகபட்ச நிலத்தை இன்னும் முழுமையாக
எடுக்கவில்லை. அதை முடிக்க வேண்டும். அதை எடுத்து முடித்த
தற்குப் பிறகு இதைப்பற்றி வேண்டுமென்றால் யோசிக்கலாம். மேற்
கொண்டு குறைப்பதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். குறைக்காமல்
இப்படியே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காலம் வரும்
பொழுது, குறைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் குறைக்கலாம்.
குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்பவர்களுக்கு என்னுடைய பதிலாக
அது ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிலங்களை அதிகமாக எடுக்க வேண்டும். விதிவிலக்கே
இருக்கக்கூடாது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கும்
விதிவிலக்குகளை நீக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் கல்வி, அற
நிலையங்கள், ஆலயங்கள், அறங்கள் இவற்றின் பெயரால் வைக்கப்
பட்ட நிலங்களுக்கு விலக்கு இருந்தது. கல்விக்கு என்று ஒதுக்கப்
பட்ட நிலங்களுக்கு ஒரு வரம்பை வைத்திருக்கிறோம். ஒரு கல்லூரி
யாக இருந்தால் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ளலாம், உயர்தரப்
பாடசாலையாக இருந்தால் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்று
வரம்பை நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அந்த வரம்பை நிர்ணயித்
திருப்பதால் அதிக நிலத்தை மேற்கொண்டு அங்கிருந்து எடுப்பதற்கு
இயலாது. ஏற்கெனவே அந்த வரம்பைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

1973 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆனால் பொதுவாக வாதிடப்பட்டது. இன்றைக்கு எங்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. ஏனென்றால் எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் அறத்திற்கு என்று நிலமே தேவையில்லை, கோயிலுக்கு நிலம் எதற்கு? ஆண்டவன் தொழுகையை ஆட்சேபிக்கவில்லை, ஆனால் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் தொழ வேண்டுமா? என்று தெரிவித்தார்கள்.

முஸ்லீம் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பேசும்பொழுது, “நாங்கள் அந்தக் கருத்தை எற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. இந்தச் சொத்துக்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் ஆண்டவனுக்கு உள்ள சொத்து அல்ல. அங்கே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இந்தச் சொத்துக்கள் இருக்க வேண்டும்” என்ற கருத்தை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள், கிறித்துவ மக்களுக்கும் சேர்த்தே வாதாடினார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் இந்து மக்களுக்காக வாதாடினார்கள் என்று கருதுகிறேன், இதைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது இந்தச் சொத்துக்களை எடுக்கவே கூடாது என்று சொன்னார்கள். புது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த—மன்னிக்கவும்—இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசும்பொழுது நிலம் கூடாது, எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள்கூட சொன்னோம், அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்களைப் பேசங்கள் என்று சொன்னோம். அவர்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலில் இருந்தேன். ஆனால் அவர்கள் மறுத்து விட்டார்கள். ஆனாலும் கூட அவர்களின் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒருவேளை கருத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நான் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் வேறு இடத்திற்கு வந்திருக்கிறோமே தவிர வேறு கட்சிக்குப் போய் விடவில்லை, எங்களுக்குள் பிரிந்த இடத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிறோம்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு)
எண் 17/72;

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1973 பிப்ரவரி 12]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கொள்கை இருக்கிறது, அந்தக் கொள்கையிலிருந்து பிரளமாட்டேன், மாற மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்களா அல்லது அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் கூறிய கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா, அப்படி ஏற்றுக்கொண்டு ஆலயங்களுக்கு நிலமே தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்களா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆலயங்களுக்கு நிலமே தேவையில்லை என்பதை அம்மையார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆலயங்களுக்கு நிலம் வேண்டும், எடுக்கக்கூடாது என்று இதே மன்றத்தில் அழுத்தந்திருத்தமாக வாதாடி இருக்கிறார்கள். அதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள்தான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஐந்து நிமிடங்கள் போதாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் பதிலோடு முடித்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இந்த மன்றத்தில் ஏற்கனவே அம்மையார் அவர்கள் பேசும்பொழுது மிகவும் வலுவோடு பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எடுக்கக்கூடாது, ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களை எடுக்கவே கூடாது, அப்படி எடுப்பதை நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார், அம்மையார் அவர்கள் இவ்வளவு பிற்போக்கான கருத்தை எப்படிக் கொண்டார் என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, காலம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது, அம்மையார் அவர்கள் பிற்போக்குவாதியாக இருக்கிறாரே என்ற கருத்தை இந்த மன்றத்தில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார். அப்பொழுது அம்மையார் அவர்கள் சும்மா இல்லை. சீறி எழுந்தார்கள்.

Sir, I take strong
objection to the word
பிற்போக்கு”

என்று சொன்னார்கள். பிற்போக்கு என்று சொல்வதைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன், நான் பிற்போக்குவாதி அல்ல என்பதாகச் சொன்னார்கள். யார் அந்த உறுப்பினர் என்று புத்தகத்தைப் பார்த்தால்

1973 பிப்ரவரி 12] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பிற்போக்கு என்று பேசியவர் இப்பொழுது அவர்கள் இருக்கும் கட்சிக்குத் தலைவராக இருக்கும் நண்பர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்தான். அதை அம்மையார் தான் எதிர்த்தார்கள். எனக்குத் தெரிய வேண்டும். அவர்கள் இடம் மாறியிருந்தாலும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்களா அல்லது முற்போக்காக இருக்கிறார்களா என்று அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகத்தான் கேட்டோம், பேசுங்கள் என்று சொன்னோம். ஆனால் நான் பேசத் தயாராக இல்லை, சொன்ன கருத்து அப்படியே இருக்கும் என்ற பாணியிலேயே என்னவோ அப்படியே விட்டு விட்டார்கள்.

ஆலயங்களுக்கு உள்ளவைகளில் எவ்வளவு எடுக்க வேண்டும், எவ்வளவு நிலம் இருக்கும் என்ற சர்ச்சை எழுந்தது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அம்மையார் அவர்கள் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொண்டார்கள் என்றால் இந்த அமைச்சரவையும் தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நண்பர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் மாற்றிக்கொண்டதைப்போல் நாங்கள் எங்கள் கட்சியை மாற்றிக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. எங்கள் கருத்தையோ, உய்யோ இடம் மாற்றிக்கொள்ளப் பழக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. ஆகவே, அதற்குத் தயாராக இல்லை.

ஆலயங்கள், மசூதிகள், சர்ச்சகளுக்கு எவ்வளவு நிலங்கள் இருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் கோயில்களுக்கு இருக்கும் நிலம் 1.55 லட்சம் ஆகும். மசூதிகளுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் 4,955 ஏக்கர் நிலங்களாகும். சர்ச்சகளுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் 5,159 ஏக்கர் ஆகும். ஆலயங்களுக்கு இருக்கும் நிலங்கள் இவ்வளவுதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் டிரஸ்ட் நிலம், அறத்தின் பெயரால் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று கணக்குப் பார்த்தால், பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் 1,73,440 ஏக்கர்கள் ஆகும். நாம் டிரஸ்டிலே கொண்டுவந்த கட்டுப்பாட்டின் மூலம் உபரி என்று நாம் எடுக்கப்போகும் நிலங்கள், தோராயமாக 25,000 ஏக்கர்கள் இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 25,000 ஏக்கர்களை எடுக்கப்போகிறோம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 பிப்ரவரி 12]

இங்கே ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுப்பதா
இல்லையா? இதை மத்தியக் குழு ஆலோசனை செய்தபொழுது.....

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தலைவரவர்களே, மைசூரில் இருக்கும்
மடங்களுக்கும், ஆந்திராவில் இருக்கும் மடங்களுக்கும் இங்கே
எவ்வளவு பூமி இருக்கிறது என்று சொல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, அந்த
விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. தனியாகச் சொன்னால் நான்
விவரம் சேகரித்துச் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். மைசூர்,
ஆந்திரா ஆகிய வெளி மாநிலங்களில் உள்ள மடங்களுக்குச் சொந்த
மான பூமி எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தனியாகக் கேட்டால் சொல்
கிறேன். இப்பொழுது எவ்வளவு என்ற கணக்கு என்னிடத்திலே
இல்லை. பின்னால் வேண்டுமானால் சேகரித்துக் கொடுக்கத் தயாராக
இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்
பற்றி அமைச்சரவர்கள் விவரம் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதால் அவர்
களுடைய பிரசங்கத்தைத் தொடர்ந்து அடுத்த நாளைக்கு வைத்துக்
கொள்ளலாம் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 96,000 ஏக்கர்கள் உபரியாகக்
கிடைக்கும் என்றால், $1\frac{1}{4}$ ஏக்கருக்குக் கீழேயிருக்கும் 27 இலட்சம்
பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சப்-மார்ஜினல் ஃபார்
மர்ஸ் என்பதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அப்படி என்றால் 96,000 ஏக்கர் சர்ப்ளஸ் வருகிறது. ஆகவே,
 $1\frac{1}{2}$ ஏக்கருக்குக் கீழே இருக்கும் பட்டாதாரர்களுக்கு எகனமிக்ஸ்
ஹோல்டிங்ஸ் கொண்டு வர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

திரு. நா. வீராசாமி: அமைச்சர் வேண்டுமானாலும் இப்போது
பேசி முடித்து விடலாம். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள்
தொடர்ந்து இன்னொரு நாள் பேசலாம்.

வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட

முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

எண் 17/72)

1973 பிப்ரவரி 12]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன். இடையில் குறுக்கிட வேண்டாமென்று பேசாமல் இருந்தேன். 1960 சட்டத்தில் ஓட்டைகள் இருந்தன. அது தனி நபர்களுக்காகச் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கும் சட்டத்திலும் ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் தனி நபர்களுக்காக அந்த ஓட்டைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஜேம்ஸ் அவர்கள் இப்படி வந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளுவார் என்பது தெரியும். தனி நபருக்காகச் சட்டம் இயற்றிய அந்த அதிசயம் இந்தியாவிலேயே இந்த மன்றத்தில்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற விதிவிலக்குகளில் எங்கே தனி மனிதனுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்? அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் ஊழல் புகார் பட்டியலில் அதுவும் சேர்ந்து போயிருக்குமே.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அந்த மனிதர் யார் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லுவதில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அவர் அன்று பண்டித ஜவகர்லால் நேரு வந்து கலந்து கொண்ட ஆவடி காங்கிரஸ் மாநாட்டின் வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகப் பணியாற்றிய திரு. வி. எஸ். தியாகராசன் அவர்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திருவாரூர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஏற்பட்ட ஊழலின் காரணமாக அவரை ராஜினாமாச் செய்யச் சொல்லி அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டீர்களே, அவர்தானே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விட்டோம் என்று சொல்லுவது மேடைப் பேச்சிற்குப் பயன்படுமே தவிர வேறு ஒன்றுக்கும் பயன்படாது. நான் சொல்லுகிற உண்மையைச் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துச் சொல்லுகிற ஆதாரத்தை மறுக்க யாராலும் முடியாது. எப்படியோ அன்று அப்படி நடந்து விட்டது. மேலும் என்னுடைய பேச்சை அடுத்த தொடரில்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில
வுடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்த சட்ட
முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு
எண் 17/72)

[1973 பிப்ரவரி 12]

வைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று கூறி இத்துடன் என்னுடைய
பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்தச் சட்டமுன்
வடிவின் மீதான விவாதத்தை தொடர்ந்து அடுத்த தனியார்
அலுவல்கள் நாளில் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று
பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.
அனைவருக்கும் நன்றி. வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-33 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்
பட்டது.

(7) பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

39. Notification issued with G.O. Ms. No. 2633, Home, dated the 13th October 1972, in regard to grace time for the payment of tax in respect of Stage Carriages and Public Carriers ordinarily kept in this State for the quarter ending 31st December 1972. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931)].

40. Notification issued with G. O. Ms. No. 1006, Housing, dated the 26th June 1972, making the Tamil Nadu State Housing Board, Finance (Floating of Public loan) Rules, 1972. [Laid on the Table of the House under section 160(4) of the Tamil Nadu State Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961)].

B. Reports, Notifications and other Papers.

19. The Tamil Nadu Stage Carriages and Contract Carriages (Acquisition) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 1 of 1973).

@ Despatched to Members on 9th February 1973.

1973 பிப்ரவரி 12]

இணைப்பு.

[249-ஆம் பக்கத்தில் 124-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க]

விவர அறிக்கை.

யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகள் நான்கு தமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூர், தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் 1957-58 முதல் செயல்பட்டு வருகின்றன. தொடக்கம் முதல் 1964-ஆம் ஆண்டுவரை இந்நோயினால் பாதிக்கப் படக்கூடிய 3 லட்சம் மக்களுக்கு நோய்த் தடுப்புப் பணியை ஒவ்வொரு பிரிவும் மேற்கொண்டது. 1964-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1968-ஆம் ஆண்டுவரை இந்நோயினால் பாதிக்கப்படக்கூடிய 3.50 லட்சம் மக்களுக்கு நோய்த் தடுப்புப் பணியை ஒவ்வொரு பிரிவும் மேற்கொண்டது. 1968 முதல் 3.75 லட்சத்துக்குக் குறையாத மக்களுக்கு ஒவ்வொரு பிரிவும் நோய்த் தடுப்புப் பணியை மேற்கொள்கிறது. இவ்வாறாக இப்பிரிவுகள் இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 15 லட்சம் பேர்களுக்குப் பணி செய்கின்றன.

2. இப்பிரிவுகள், கொசு உற்பத்தியாகும் இடங்கள், நீர் தேங்கியுள்ள இடங்கள் ஆகியவற்றில் கொசு மருந்து தெளிப்பதன் மூலம் முறையான கொசு ஒழிப்புப் பணியைப் புரிந்து வருகின்றன. சாக்கடைக்கால்கள் கட்டுவது போன்ற சிறுகட்டுமான நடவடிக்கைகளையும் இவை மேற்கொள்கின்றன. இவற்றுடன் நலக்கல்வி நடவடிக்கைகளும் கூடவே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. யானைக்கால் நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் என்று தெரியவந்தவர்கள் சிகிச்சை பெறுவதற்காக அண்மையில் உள்ள மருத்துவ மனைகளுக்கு அல்லது மருந்தகங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

3. அண்மையில் எட்டுப் புதிய யானைக்கால் நோய்க் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவுகளை விழுப்புரம், கடலூர், காஞ்சிபுரம், தஞ்சாவூர், நாகப்பட்டினம், ஸ்ரீரங்கம், புதுக்கோட்டை, சென்னை மாநகராட்சி ஆகிய இடங்களில் அமைக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரிவுகள் மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் உள்ள நுண்ணுயிர் கொசுக்களின் அடத்தியைக் குறைத்தல், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் உள்ள மருத்துவ அலுவலர்கள், அரசு மருத்துவ அலுவலர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் யானைக்கால் நோய் சிகிச்சைக்கானத் தனி மருத்துவமனைகளை நிறுவுதல் ஆகியவை மூலம் கொசு ஒழிப்புப்

[1973 பிப்ரவரி 12]

பணியை முனைப்பாக்கும். அவை நகர்ப்புறங்களில் யானைக்கால், நோய் பரவியுள்ளது குறித்தும் ஆய்வு செய்யும். மேலும் நகர்ப்புறங்களில் நோய் கண்டுள்ளதாகத் தெரியவந்தவர்களை சிகிச்சையளிக்கப்படுவதற்கு வேண்டி மருத்துவமனைகள்/மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றிற்கு அனுப்பிவைக்கும். அவை நகர்ப்புறங்களைச் சுற்றி 5 கல் தொலைவுவரை உள்ள கிராமங்களிலும் யானைக்கால் நோய் பரவியுள்ளது குறித்து ஆய்வுசெய்யும். அங்கு நோய் கண்டிருப்பதாகத் தெரியவந்தவர்களுக்கு “டைஇதைல் கார்போநைஜைன்” (ஹெட்ரஜன்) மாத்திரைகளை வழங்குவதன் மூலம் உடல்நல ஆய்வாளர் Health Inspector உதவியாளர் Assistant ஒருவர் ஆகியோர் அடங்கிய சிகிச்சையளிக்கும் குழுவால் சிகிச்சையளிக்கும்.

4. புதிய எட்டுப் பிரிவுகளை அண்மையில் ஏற்படுத்திய தோடல்லாமல், ஏற்கனவே இருந்த நான்கு பிரிவுகளும் அண்மையில் கூடுதலான பணியாளர்கள் அமர்த்தப்பட்டு விரிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனால் இந்த நான்கு பிரிவுகள் முன்னேவிட சிறப்பாகச் செயலாற்றும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1973 பிப்ரவரி 13.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

ஓட்டல் தொழிலாளர் வருங்கால வைப்புநிதித் திட்டம்

* 143 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சென்னை மயிலை உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டல், சென்னை பிராட்வே அம்பீஸ் கேப் ஆகிய ஓட்டல்களில் முறையாக பிராவிடண்டு நிதித்திட்டம் அமுலாக்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தொழிலாளர் வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம் மயிலை உட்லண்ட்ஸ் ஓட்டலில் முறைப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அம்பீஸ் கேப்பைப் பொறுத்தவரை இத்திட்டம் டிசம்பர் 1970 வரை நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. அதன் பின்னர் அந்த நிறுவனம் அதை அமுல்படுத்தத் தவறியதால் அது கட்டவேண்டிய வைப்பு நிதியை வசூலிக்க தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த அம்பீஸ் கேபில் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக பிராவிடெண்ட் பண்டு பிடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது; அது தொடர்ந்து பிடிக்கப்படுவதற்கும், ஏற்கெனவே அவர்கள் கட்டாத பணத்திற்கு பெனல்டி வசூலிக்கவும் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தீவிரமான நடவடிக்கைதான் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிய விவரம் இப்பொழுது இல்லை.

[1973 பிப்ரவரி 13]

Entertainments Tax

* 145. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the steps taken by the Government to check Entertainment Tax evasion?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மேசைமீது விவரமான அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மீன் பதனிடும் நிலையங்கள்

* 144 வினா—திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மீன் பதனிடும் நிலையம் தமிழ்நாட்டில் தற்போது எத்தனை இடங்களில் உள்ளன?

(இ) தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதுபோன்ற நிலையங்கள் ஏதேனும் அமைக்கும் உத்தேசம் அரசின் செயற்குறிப்பில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) விவர அறிக்கை யொன்று @ @ அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

Sale price of arrack

* 146 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have fixed the sale price of arrack in the shops.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சாராயத்தின் மொத்த விற்பனை விலை அரசினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடைகளில் சில்லரையில் விற்கும் விலை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை..

@ 590—593-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

@ @ 594—596-ம் பக்கங்களில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.